

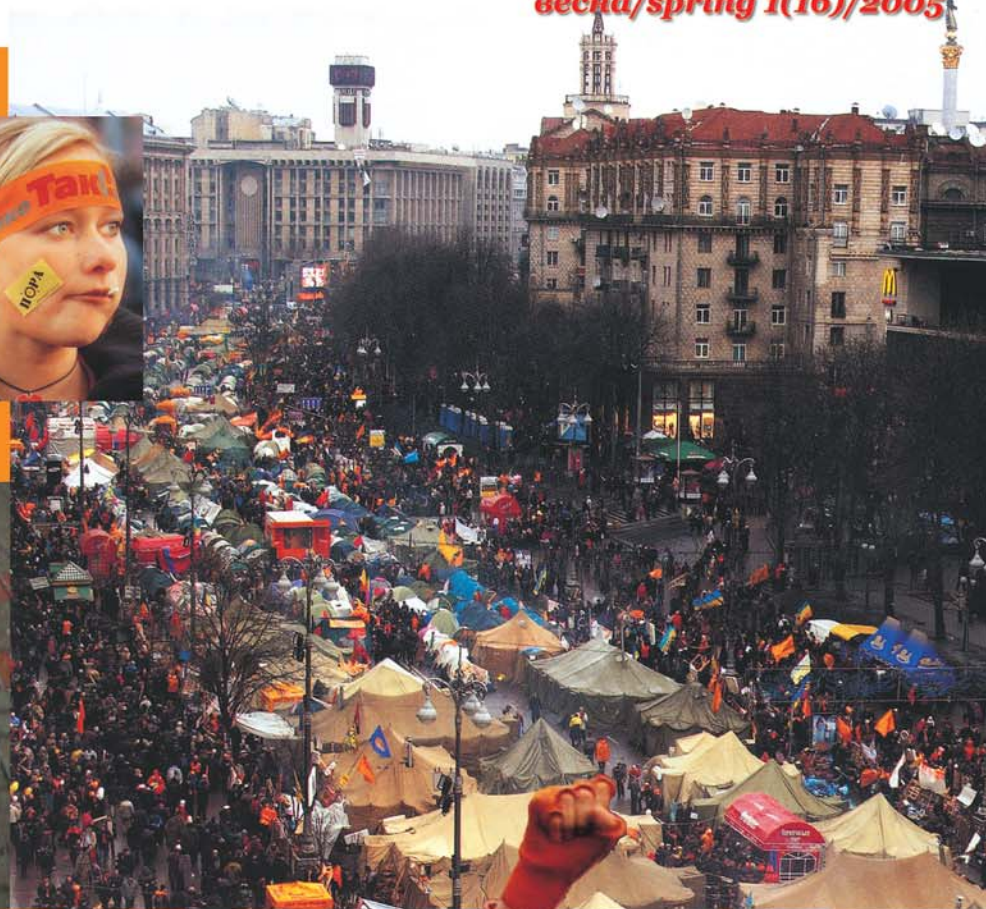

НАША ДОРОГА NASHA DOROHA

inside ✦ **ЧИТАЙТЕ**

- The Orange Revolution that shook the world
- Великдень
- Оперові співаки – по світі
- Ukrainian TV in Canada for \$10

весна/spring 1(16)/2005

Христос Воскрес! Воскресла Україна

Українська Греко-Католицька Церква КИЄВО-ГАЛИЦЬКА МИТРОПОЛІЯ

Верховний Архієпископ

Львів, 4 листопада 2004 року
прот. № Р 2004 / 535

Високоповажана пані
Ширлі Лісовська
Голова крайової управи Ліги українських
католицьких жінок Канади

Слава Ісусу Христу!
Високоповажана пані Голово!

Дуже сердечно дякую за повідомлення про святкування 60-ліття заснування Ліги українських католицьких жінок Канади. Пробачте, що відповідаю із запізненням, але через чисельні мої роз'їзди по наших поселеннях я щойно тепер полагаджую своє листування.

Бажаю привітати Вашу організацію і її 6 тисяч членкинь з нагоди ювілею, бо у житті нашої Церкви у Канаді ЛУКЖК заслужено займає почесне місце. Годі перерахувати усі благодійні акції, які провела Ваша організація, скільки корисних справ було полагоджено, завдяки підтримці членкинь Ліги. Дещо з усієї Вашої діяльності можуть відтворити хіба що статистичні чи історичні дані. Лише один Господь знає, скільки добра впродовж 60 років чинила Ліга українських католицьких жінок Канади. Нехай винагородить Вас Господь за Ваше добре серце, Вашу зичливість, Вашу працю, Ваше співчуття для потребуючих.

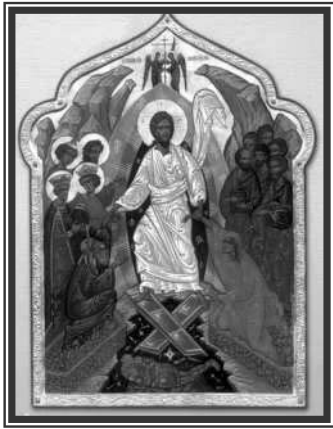
Благословляю усіх членкинь Ліги українських католицьких жінок Канади та їхні родини.

Благословення Господнє на Вас!

Площа св. Юра, 5
79000, Львів, Україна
тел.: (0322) 97-11-21
факс: 98-69-18

5, pl. sv. Jura
79000, Lviv, Ukraine
tel.: +380 (322) 97-11-21
fax: +380 (322) 98-69-18

Христос Воскрес! Christ is Risen!

ДОРОГОЮ ВОСКРЕСІННЯ

Тарас РІЗУН

Як встояти людині перед грубою силою, як побороти сумніви й зневіру, які час від часу отруюють життя? Що робити, коли відчуваєш себе немічним і безпорадним перед нищівними хвилями лиха, коли видаєшся сам собі мікроскопічною піщинкою в безмежному Всесвіті, яку будь-якої миті може здмухнути з поверхні землі й кинути в темін небуття?

Дуже часто люди опиняються перед цими запитаннями, стоячи, як їм здається, на самому краю прірви — тієї прірви, яка відмежовує життя від смерті, віру від зневіри. І хто зна, може, ми б і впали в те провалля, якби не згадка про величне свято Воскресіння Христового, яке з благоговінням стрічаємо щороку і яке щоразу нагадує нам про перемогу Добра над Злом, життя над смертю. Коли настає цей величний день, коли знову з церков лунає урочистий дзвін і все навкруги після довгої зими відроджується до життя, — провалля, яке начебто з'явилося в нашій душі, зникає. Його щоразу знищує Ісус Христос, Який, померши на хресті, воскрес на третій день по тому. Він перемиг усю нечисть, зневіру й смерть, і все "наповнилося світлом: небо, земля і глибини підземні. Нехай же празнує вся Вселенна Христове Воскресіння, — в якому ми утверджуємося" (Пасхальня Утренья).

Цю найбільшу правду нашої віри, цей закон буття підтверджує все навколо нас. Щоразу після зими приходить весна, після часів смутку — радісні дні. А цього року Господь немовби безпосередньо промовив до нас, українців, нагадавши нам, що від часів його Воскресіння життя завжди в кінцевому результаті перемагає смерть, а добро й віра незнищені. Бо як інакше можна пояснити те, що сталося наприкінці минулого року в Україні, коли враз відродився з небуття український народ, коли мільйони людей із вірою в серцях вийшли на майдани міст і сіл, щоби захистити добро, вибороти свободу й право на гідне життя. Вони вірили й молилися, вони знали, що над ними чуває Господь і всі ті, хто до них боровся за відродження народу й держави.

І сьогодні, — коли черговий раз святкуємо день Воскресіння Христового, коли знову усвідомлюємо тайну Воскресіння, коли ділимося з ближнім свяченим яйцем, — віримо, що так само, як Ісус перемиг смерть і всякий гріх, наш народ теж переступив ту межу, за якою залишилися зло й страждання. Ми радіємо сьогодні, бо Господь, перемигши смерть, подарував і нам можливість зробити це, приєднавшись до Нього. І тоді світло Христового вчення й Воскресіння осяє кожного

з нас, стане благословенням для нашого народу й країни.

Цьогорічний Великдень, дійсно, особливий — бо перший після Помаранчевої революції, яка дуже співзвучна з цим величним християнським святом. Адже під час тих революційних подій ми всі теж воскресли до нового життя. Тоді в наших душах з'явилося щось таке, що дає надію не тільки на ліпше життя, приєднання до спільноти вільних народів, але й на щось більше. У людях розкрився величезний потенціал добра, любові й віри. Маючи таке багатство, народ може не тільки воскреснути, а й сотворити інше чудо — побудувати на українській землі той тип цивілізації, про який не раз говорив Папа Іван Павло II — цивілізацію миру й любові. Цей устрій, лад міг би стати противагою цивілізації матеріалізму й смерті, яка, на жаль, панує у світі, міг би стати зразком для інших. Утопія? Фантазії? Може, але іншої дороги в нас просто нема. Воскреснувши, можемо простувати тільки до найвищих вершин, на які Своїм Воскресінням вказує нам Ісус, щоби далеко позаду залишити те смертельно небезпечно провалля, в якому гніздяться сумніви, зневіра, безнадія й горе.

Тарас Різун, редактор
тижневика «Арка» у Львові

Наша Дорога

XXXV – 1(16)/2005

Nasha Doroha

Квартальний журнал Ліги Українських
Католицьких Жінок Канади

Quarterly publication of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada

La Journal de la Ligue des Femmes
Catholiques Ukrainiennes du Canada

National Executive mailing address:

Shirley Lisowski, President
100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5
salisowski@hotmail.com

We welcome letters and contributions. Вітаємо
співучасть. Просимо пересилати листи, листи
до редакції. Please send to:

РЕДАКТОР/EDITOR

ОКСАНА БАШУК ГЕПБУРН

OXSANA BASHUK HEPBURN

1360 Ch. D'Aylmer Rd, Gatineau, QC J9H 7L3
Phone: 819-771-0723 Fax: 819-775-9488
oksanabh@sympatico.ca

ТЕХНІЧНА ОБРОБКА/TECHNICAL PRODUCTION

Ігор Кодак • Ihor Kodak

234 Cochin Crescent, Saskatoon, SK S7K 4T2
Phone: 306-934-7125 • ikodak@sasktel.net

**УКРАЇНОМОВНИЙ КОРЕКТОР/
UKRAINIAN LANGUAGE PROOFREADER**

Люба Андріїва • Luba Andriyiv

**МАРКЕТИНГ ТА АДМІНІСТРАЦІЯ/
MARKETING & ADMINISTRATION**

Jayne Paluck • Евгения Палюк
95 Laval Drive, Regina, SK S4V 0H3
Phone: 306-584-9616 Fax: 306-585-0926
Patrice Detz • Петруся Дець
110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7
Fax: 306-924-5961

Висловлені погляди не конечно відповідають
Редакції. Матеріали не повертаються. Opinions of
authors are not necessarily those of the Editorial
Board. Material will not be returned.

People in photographs are identified left to right.

Copyright © UCWLC. All rights reserved.

PUBLICATIONS MAIL

AGREEMENT NO. 40007760

**RETURN UNDELIVERABLE CANADIAN
ADDRESSES TO NASHA DOROHA
110 TORONTO ST REGINA SK S4R 1L7**

ISBN 1-894022-75-0

PRINTWEST
Printed in Canada

Printed by PrintWest Communications
1150 8th Avenue, Regina, SK S4R 1C9
Phone: 306-525-2304 Fax: 306-757-2439

Верхня обкладинка / Front cover

Знімка дитини — Лариса Талпаш Жила. Інші
з книжечки-фотохроніки «17 днів, що змінили
Україну». Автори Юрій та Оксана Щиріни. Типо-
графія СПД Силенюк Ю.О., м. Чернівці. 21.XII.04 р.

Ukraine's Ruslana (bottom right) is reigning
Eurovision champion. Theodosiya Zyla (top left)
is a two-year-old fifth generation
Ukrainian Canadian born in Kyiv.

Знімки на задній обкладинці / Back cover photos

— Лариса Талпаш Жила. By Larissa Talpash Zyla.

Зміст ✧ Contents

5 Листи ✧ Letters

13 Briefly ✧ Коротко

Гостинні статті ✧ Special Features

3 Дорогою Воскресіння

Тарас Різун

6 Ukraine's Presidential Elections

✧ Президентські вибори в Україні

Відкритий лист до Президента *Д-р Микола Посівнич*

Reflections on Village Elections *Olya Henry-Korzachenko*

Life in an Orange Instant *Larissa Talpash Zyla*

The Election that re-connected me with who I am *Trista Guertin*

10 Три релігійні казки *Василь Туркевич*

11 Resources for the Renewal of Congregational Singing

Rev. Michael Winn

12 UCC Congress ✧ Конгрес КУК

Організаційні справи ✧ Organizational Items

14 From the National President ✧ Від крайової голови

16 Від моря до моря ✧ From sea to sea

25 Profiles ✧ Особистості

25 Многая літа!

27 Вічна пам'ять ✧ Eternal Peace

На кінець ✧ Closing Features

29 Courage Against the Dark

Uliana Trylowsky

30 Колисанки і мудрі слова

32 Children celebrate language, culture and faith daily

Angela Holota Wasylow

33 Школа Св. Софії у Львові

Іроїда Винницька

34 Women's Health ✧ Здоров'я жінок

35 www.UkraineTV.com

Vasyl Kapeniak

35 Українські співаки на світовому оперному Олімпі

Василь Туркевич

38 Останнє слово ✧ Last word

Листи ... Letters

I am sorry to have to disappoint you regarding the origin of our official hymn *O Spomahay Nas Divo Mariye* (pp. 31 & 45 NASHA DOROHA 60th Anniversary Special Edition XXXIV—3-4(14-15) 2004). Father Romanyshyn (in his youth a close friend of my father's and a co-student at the Theological Academy in Lviv) could have had something to do with the **popularization** of the song amongst Ukrainians for he was a specialist in the field of Ukrainian sacred music. After completing his theological studies in the 1930s, Father Romanyshyn was sent by Metropolitan Andrey Sheptytsky to Vienna to specialize in church music. He was a foremost authority in the field of Ukrainian sacred music—a composer, educator, and promoter of the rich musical heritage of our nation, but I have every reason to doubt that he composed *O Spomahay Nas*. (Unfortunately I do not presently have the time to do the

research in support of my statement but will attempt this at a later date.)

The song known throughout Europe as the *Catholic Hymn* was sung in most of the languages spoken there. It probably originated with the *Catholic Action* movement instituted to oppose the atheistic doctrines of Nazism and communism which were spreading at an alarming rate throughout Europe in the 1930s. When my family lived in France back in the 1940s I remember my mother singing it in Ukrainian alongside the French congregation that was singing it in French. As a young child I was amazed that my mother could “instantly translate” the words into Ukrainian! She would have learned the Ukrainian words in Ukraine before the Second World War. The song was also very popular then with the many pilgrims to Lourdes who sang it together in the many languages of Europe. Just recently I heard a rendition of this

song by a French choir on a Catholic radio program.

Sending sincerest greetings and congratulations for the quality of NASHA DOROHA.

*Bohdanna Monczak
Montreal*

Excellent job on the 60th Anniversary NASHA DOROHA. Compiling the information received from the five Eparchies must have been a “nightmare.”

*Elizabeth Zahayko
Wynyard, SK*

Признання за велику працю над виготовленням ювілейного числа НАШОЇ ДОРОГИ. Журнал гарно оформлений, та я оцінюю, скільки праці Ви особисто мусили вложити. Цей журнал має велику архівну вартість, масу історичного матеріалу. Багато наших членок висловилися прихильно.

*Христина Татарська,
Референт НД,
Торонто́нська Епархія*

На прес-фонд ✦ НАША ДОРОГА ✦ Press Fund

Stephania Duchnij, Edmonton	\$200.00
UCWLC, St. John the Baptist Branch, Ottawa	175.00
UCWLC, Sacred Heart Branch, Wynyard	150.00
UCWLC, Holy Ghost Branch, La Salle	100.00
UCWLC, St. Basil's Branch, Edmonton	100.00
UCWLC, St. Cyril & Methodius Branch, St. Catharines	100.00
Bernadette Gabora, Canora	75.00
UCWLC, St. Josaphat's Branch, Toronto	75.00
Ukrainian Canadian Committee National Women's Council, Winnipeg	50.00
UCWLC, St. Volodymyr Branch, Toronto	50.00
UCWLC, Assumption of Blessed Virgin Mary, Moose Jaw	25.00

Щира подяка усім. Thank-you to all donors.

Apr 24: Tea The Holy Eucharist Branch, Rosa, Manitoba

Oct 14-16: 31st Eparchial Convention St. Mary's Cultural Centre, Yorkton, Saskatchewan

The UCWLC 60th Anniversary “Special Edition” was “special!” The entire journal harmonized very well with the very appropriate cover. The array of the UCWLC photos and articles from each Eparchy across Canada was most interesting. So much was done and yet so differently!

Keep up the good work—we love our journal.

*Katherine Huculak, HLM, Branch
President
Mary Lesiuk, Secretary
St. Josaphat's UCWLC Branch,
Vernon, BC*

Відкритий лист до Президента України

Dr. Mykola Posivnych is the curator of the General Taras Shukhevych-Chuprynka Museum in Lviv. His open letter to Ukraine's President Yushchenko represents the hopes and wishes of young Ukrainians.

Вельмишановний пане президенте України Вікторе Ющенко!

Наша впевнена спільна перемога на виборах здійснена завдяки мобілізації могутніх зусиль українського народу та випробуванням на міцність кожного громадянина зокрема. Наш історичний вибір має стати тим переломним моментом, який повинен остаточно утвердити в українському соціумі демократичні права й свободи та наблизити нас до євроатлантичного майбутнього нашої Батьківщини.

Перемога Помаранчевої революції сталася передусім в свідомості простих громадян, які повірили у свою силу, які виявлялися в лозунгах: “Ми разом, багато і нас не подолати; Схід і Захід разом” тощо. Це була перемога — свободи над авторитаризмом і адміністративним ресурсом, вільного вибору над брехнею й фальсифікаціями, європейськими орієнтаціями над СЕПівськими. Українське суспільство щиро вірить у те, що плоди цієї перемоги стануть тією основою для вимріяного в часи новітньої незалежності громадян-

ського суспільства.

Пане Президенте, українська громада надала Вам, як лідеру нації, один із найбільших в історії кредитів довіри. Ми всі дуже щиро сподіваємося, що зміни, які будете ініціювати Ви і ваш уряд, стануть тими орієнтирами діяльності для наслідування майбутніми поколіннями. У цій нелегкій роботі громада очікує від Президента прозорості й відкритості, мотивації тих чи інших рішень, бути в постійному діалозі з народом і прислухатися до його наболілих проблем. І головне, щоб наш народний Президент ніколи не забував, що лише народ є владою, її джерелом і що він є виразником його інтересів.

Вся Україна очікує від нового Президента встановлення нових системних цінностей та цивілізаційних виборів для розвитку політичної нації в руслі сучасних світових тенденцій. Також уся громадськість чекає на формування влади на засадах професійності і чесності із числа мо-

лодих кадрів, які не мають на собі тягаря пострадянського минулого.

На порозі нової ери перемін в ХХІ столітті український народ очікує від нової влади й Президента ґрунтовних реформ й змін на краще у своєму житті. Більшість громадян свідомі того, що вже завтра не стане краще, а лишень при завзятій праці на добро держави будуть відчутні перші результати.

Бажаємо новій владі та українському народові — терпіння, міцного здоров'я, єдності й консолідації у нашому спільному домі та зичимо всіх Божих благ. Нехай вічно живе в наших душах Дух великого Майдану.

Слава народу України!

Др. Микола Посівнич

Др. Микола Посівнич науковий співробітник Інституту Українознавства імені Івана Крип'якевича Національної академії наук України та старший співробітник у Львівському історичному музею (Музей ген.-хор. УПА Романа Шухевича)

The Orange Revolution: comments

I believe that the elections in Ukraine had a huge impact on Canadians. Many people watched the events through that difficult time and witnessed the positive attitude and strong believe in a better future. It united Ukraine's people during the elections. They showed the whole world that they are not slaves anymore and that the time for freedom is now.

The elections had a tremendous impact on me and on my family. Our hearts were there with the people on Independence Square, with our friends, who were defending their rights. We made telephone calls and spoke with priests and family members there. All were united and moved freely to victory.

The media in Ukraine was not honest at the beginning because the authorities were controlling it; that changed. My mother said: “You know I hated television before, but today there are so many programs that I really enjoy.”

Right now so many in Ukraine are overjoyed with victory and believe changes will happen. The new President said that this victory belonged to the whole nation, to the people of Ukraine. He made many promises and people have hope for a better future.

The most interesting part about the elections was that the young participated. They sang, “We are not cattle, we are not goats—we are devoted daughters and sons of Ukraine.” (*Mr. Yanukovych, the losing candidate, called the protestors of the falsified elections “orange rats, cattle.” The Orange Revolution song was written in response. — Ed.*) This is very important: to understand that people have changed. Will there be changes? I believe so, but we also have to understand that this will take time and courage to fight the past. May God bless Ukraine, which is always my in my heart.

Fr. Mykhailo Bohun, Spiritual Advisor UCWLC and Dobrodijka Most Holy Trinity Parish, Kamloops, BC

While business people, who had something to lose, managed to rise above their own interests, the behaviour of teachers was a sign of what I call unbelievable economic and social dependence on the local authorities. This was especially true of village teachers. I read their letters and petitions in support of the government.

They contained a horrible philosophy that I want to change: “Let's leave everything as it is, so that things don't get any worse.” This sounds like a continuation of the Soviet philosophy “As long as there's no war,” a philosophy of eternal support for an eternal government until it decides to leave all by itself. I was shocked when people started offering toasts and wishes for “money, health, and for things not to get worse.” I consider this a terrible philosophy that we have just now started to change.

Mykola Tomenko, Deputy Prime Minister Humanitarian Affairs, Ukraine

Reflections on Village Elections

Olya Henry-Korzachenko

Several months have now passed since the elections in Ukraine. Its initial excitement subsiding, I have been reflecting on how fortunate I was in being able to participate in this historic moment! I was an official observer at all three elections—in Odessa for the first and Kyiv for the second, both times with the Canadian Ukrainian Congress. For the third election, I was part of the Canadian mission, under John Turner.

On the last elections round my Canadian partner and I were assigned to polling stations in five villages outside Chernihiv. Although I had visited friends and family in villages in western Ukraine many times and was familiar with the often difficult living conditions and the hard work required to just sustain life, I was not prepared for the both heart-wrenching and heart-warming experiences of the few days that I spent in the those villages.

Many villagers could not believe that we had come from far away Canada to their little village to help ensure that the elections were fair and that the rest of the world actually cared about what was happening to them and to their right to decide their own destiny.

The poverty and sense of isolation from the rest of the world was overwhelming and so was the joy and hope for a better future! Many villagers could not believe that we had come from far away Canada to their little village to help ensure that the elections were fair and that the rest of the world actually cared about what was happening to them and to their right to decide their own destiny.

The polling stations that were in community centres were unheated, as there was no money for fuel, and the election workers shivered in the below freezing temperatures as they sat in their full winter attire. They spoke of how the community centres were rarely used anymore as few people had time for leisure activities. Independence had brought an end to the collective farms and the machinery that came with them (*often confiscated and sold by the collective farm bosses for personal profit. — Ed.*), so people now performed all the work by hand or used horses and spent most of their waking hours working the land just to provide the bare necessities of life.

Some of the polling stations were in schools and these were heated although the buildings were in a state of disrepair as no money had been allo-

cated for school maintenance by the current government for many years. School enrollment had dropped drastically as young families had left to seek work either in the cities or outside of Ukraine.

In one village, I was told that there had been two births and eighteen deaths the previous year. Most of the remaining villagers were elderly and many had health problems which they attributed to the effects of the Chornobyl disaster, nearby, and the lack of health care in the villages. They predicted the demise of small villages within the next decade or two. Many homesteads were already abandoned. In one village, I was shown where a Kyiv oligarch had purchased five homes, for what I was told was an unfairly low price, and had demolished them to build a dacha, surrounded by a high concrete wall and protected by security guards and dogs. The dacha was on the Desna River and I was told that the villagers, who had been fishing there for centuries, were now having warning shots fired at them when their small boats came anywhere within vision of the shoreline.

Tears flowed as people spoke of how dehumanized and powerless many of them felt and how the only hope for change lay with a change in government. Many believed that it was too late for anything to make a difference in their lives but perhaps their children or grandchildren might have a better life. At the same time, they despaired that the current regime would ever give up its power, no matter how the citizens voted.

In spite of the hardships and the cold weather, a surprisingly high percentage of villagers came to vote. I vividly remember one woman whose eightieth birthday fell on voting day and she had walked four kilometres along snow-covered roads in order to

■ Кілька нових напрямів нового Президента України

- зміни в науці, особливо в галузі історії 20-го століття, де "треба більше правди"
- більше конкуренції в засобах масової інформації
- реформи до європейських стандартів в кримінальній системі

■ Yushchenko's next steps:

- reprivatize some 3,000 enterprises, among them Kryvorizhstal, that were obtained inappropriately
- deal with corruption
- freedom of media
- extermination of corruption
- divorce of politics and business

vote. Another woman needed help in entering the polling station and in filling out her ballot as she was permanently bent over from years of hard work in the fields and could not straighten up. There was a celebratory mood and a sense of great occasion in and around the polling stations as people remained to socialize and to discuss politics. Some entrepreneurial villagers set up tables and sold refreshments and household goods.

...I was shown where a Kyiv oligarch had purchased five homes, for what I was told was an unfairly low price, and had demolished them to build a dacha, surrounded by a high concrete wall and protected by security guards and dogs.

— Olya Henry-Korzachenko

In spite of their poverty, people were generous in sharing whatever they had. We were offered coffee and food from the often-meager lunches that polling station workers brought. We accompanied the ballots to the territorial commission once the polling stations closed and waited until the wee hours of the morning for them to be accepted. The head of the polling station commission invited us to come to his home for breakfast, apologizing that the family didn't have much but promising that he would milk the cow and we would have fresh milk.

I feel blessed that I was given the opportunity to catch a glimpse of life in the rural area of north eastern Ukraine, an area that seems more disadvantaged than the villages of western Ukraine and certainly much more so than the cities. I only wish that I could have been there to see the reaction of the villagers to the final outcome of the election.

Life in an Orange Instant

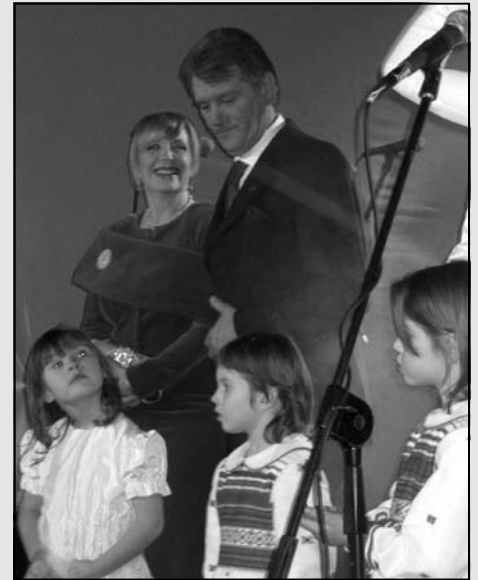
Larissa Talpash Zyla

“In honour of the President of Ukraine and Mrs. Yushchenko,” read the invitation to the Black Tie and Orange Inaugural Ball, “to be held on Sunday evening the 23rd of January at Ukrainskiy Dim.” Indeed, it was an honour to be invited to the Ball to celebrate Viktor Yushchenko’s historic electoral victory—the cherry on top of a multi-layered, revolutionary cake.

Entering Ukrainskiy Dim, in downtown Kyiv, one was transported to the early days of the revolution. Guests were ushered through a makeshift tent city, past a fully-equipped riot police, shields decorated with orange flowers to enjoy hors d’oeuvres and drinks amongst a photo and video exhibition recounting the days of the Orange Revolution.

Live music played all night long and included performances by Okean Elzy, Mandry, Taras Petrynenko, and Tartak.

For me, the most interesting part of the Ball was the collection of guests: From the very young to very old; Ukrainians, Diaspora, and expats; formal tuxedos and ball gowns to jumpers and jeans. There were representa-

Yushchenko family at the ball

tives from local business, foreign business, governments, and those who protested in the street. Although I was surprised then, looking back I, now, believe this eclectic mix is truly representative of President Yushchenko’s support base. People of all ages, from east to west, in all walks of life, wanted and worked for a change to their society and President Yushchenko represents that change.

When the President arrived at the Ball with his wife and children, one could feel the warmth and true joy of those gathered as well as the respect for the awesome responsibility this man has taken onto his shoulders. He spoke briefly, as did his wife, to thank their supporters and financiers. The Yushchenkos mingled with the crowd and, as quickly as they came, they departed for a well deserved rest before the grueling political schedule begins.

Larissa Talpash Zyla is a Canadian living and working in Kyiv — and a proud participant of the Orange Revolution

Inaugural Ball

Photos by Lubomyr Markevych

The election that re-connected me with who I am

by Trista Guertin

Over the past two decades I have been fortunate in travelling to over 35 countries on four continents. I have enjoyed my travels immensely and I treasure each experience. I loved Paris and adored South Africa. I miss wandering the cobblestone streets of Antigua, Guatemala and lying on the beaches of Sydney, Australia. However, when an opportunity presented itself for me to go to Ukraine for the repeat Presidential election as an election monitor, it awakened in me a feeling and connection I did not realize existed. I jumped at the chance to witness a part of Ukraine's history and was amazed at how proud my mother and aunts and uncles were of me. I was a little worried that since the trip would take place during Christmas, as the election would be held December 26, I thought my family would be less than pleased. However, everyone was very enthusiastic and my mother even went so far as to admit that she wished she had applied to go as well.

The trip proved to be more than just another opportunity to travel to a foreign country; it was an opportunity to form a bond with my past. My maternal great-grandparents were Ukrainian and immigrated to Canada in the early 1900s. Being Ukrainian was not a part of my upbringing. However, my mother, who was raised in Sudbury, ON, grew up speaking Ukrainian, wearing the traditional outfits and the dancing. It was very much a part of her life and who she was. But once she left for university and married my father, a French Canadian, that part of her life ended or at the very least was mothballed. As such, I never gave my heritage much thought. Growing up, a visit from my grandmother meant perogies and cabbage rolls and borshch: all things I refused to eat and that was as Ukrainian as I got. To me, being Ukrainian seemed a part of the distant past and far removed from my everyday reality.

The trip to Ukraine reconnected me with my roots. My great grandparents, a century after they left and sacrificed all for a better life, would have been thrilled to know that I would be in Ukraine, living through historic events and witnessing their homeland's transition to democracy. It was a humbling experience and a great adventure.

Once in Kyiv, it was exhilarating to witness a culture and meet the people whom, if they do not mind, I like to consider a part of my own. I tasted all the food, the vodka and the chocolate and Grandma would have been proud. I tried to decipher the alphabet and to speak a few words. I wandered the streets wondering how my great-grandparents decided to leave and where they found the courage to leave their home for an unknown destination

I wonder if they ever imagined that such an historic election would take place a century later and bring all the freedom they had to leave home to find, never mind the fact their great-granddaughter was there to witness it.

never to return to home again. I wonder if they ever imagined that such an historic election would take place a century later and bring all the freedom they had to leave home to find, never mind the fact their great-granddaughter was there to witness it.

I now have a greater appreciation for my family's Ukrainian history and I am continuing to learn more about my great-grandparents and as well as Ukraine. I am also looking forward to the day when I can bring my daughter back to Ukraine and discover my family's heritage through her eyes.

Trista Guertin will be departing for Amman, Jordan in May where she will be working for Oxfam Quebec as a Gender Equality Advisor.

Nobel Prize for President Yushchenko

The Ukrainian Committee has nominated Viktor Yushchenko for the 2005 Nobel Peace Prize. Its members are:

- **Viacheslav Bryukhovetsky** Rector of the National University "Petro Mohyla Academy" in Kyiv www.ukma.kiev.ua
- **Ivan Vakarchuk** Rector of the Ivan Franko National University in Lviv www.franko.lviv.ua
- **Borys Gudziak** Rector of the Ukrainian Catholic University www.ucu.lviv.ua
- **Maria Zubrytska** Vice-Rector of the Ivan Franko National University in Lviv www.franko.lviv.ua

CHANGES are coming to Ukraine because of the new Presidency

- Market analysts predict Ukraine could receive at least USD 3 billion during the first year of Yushchenko's presidency— roughly double the entire direct foreign investment in Ukraine since 1991.
- The World Bank expects to start making investment loans available to Ukraine again. The sum of USD 100 billion is being discussed.

Три релігійні казки

Василь Туркевич

член Асоціації українських письменників, заслужений діяч мистецтв України.

Це відомий історичний факт. Розглядаючи вже віддруковану, але затриману до випуску у світ книгу Д. Яворницького „По следам запорожцев”, цензор Головін відзначив у своїй доповідній записці Петербурзькому цензурному комітету, що в книзі є оповідання про Бога і апостола Петра, які „ходять по землі і безпосередньо втручаються в справи людські”, а це не допускається в літературі для широкого загалу.

Після 1917 року і аж до 90-х років ХХ ст. у тодішньому СРСР заборонялося не тільки друкувати такі твори у наукових дослідженнях з фольклору, а й взагалі звертатися до цієї теми, хіба що з метою антирелігійної пропаганди, яку так опікала радянська ідеологія. Отож релігійні казки та оповідки є першою спробою подати корпус українських релігійних легенд, оповідань та казок, як окремий пласт народної творчості. Їх я написав на основі наукових автентичних записів у книгах І. Рудченка (1869, 1870), М. Драгоманова (1876), Л. Чубинського.

Пропоную читачам кілька релігійних оповідок та казок із нової збірки „Райський сад”.

Як Бог навчав чоловіка

Бог ходив по землі тридцять років. Тепер ходить тільки шість тижнів після Великодня.

Ішов якимось Господь через ліс, дивиться — чоловік дуба рубає. Та все з одного боку.

— А що це ти, чоловіче, робиш? — запитує.

— Дуба рубаю.

— Чого ж це рубаєш тільки з одного боку? Гляди, щоб не вбило тебе дерево.

— Та буде, як Бог дасть, — відповідає той.

„Добре, хоч пом’янув мене”, — подумав Господь, та й пішов собі далі.

Не послухав доброї поради чоловік, і далі рубає дуба з одного боку. Рубав, рубав, а дуб таки похилився та й придушив чоловіка. Не на смерть,

але міцно, так що ніяк не вилізти з-під стовбура. Що вже той чоловік не робив, а не вилізе. Лежав, лежав вже почало смеркатися. Злякався, що так і на ніч доведеться залишитися, та як зарепетує:

— Ой рятуйте, хто в Бога вірує!

Почув те Господь, приходить до того місця знову.

— Здоров був, чоловіче!

— Добридень, пане-отче, — відповідає чоловік.

— Що це ти під дубом лежиш?

— Та оце рубав дерево, а воно на мене впало.

— Хіба ж не знаєш, як дерево треба рубати?

— Та приходив тут один чоловік, казав мені не рубати з одного боку. Не послухав його ради. Ото дуб упав і мене причавив. Врятуйте мене, панотченьку.

Підняв Господь однією рукою дуба, визволив чоловіка з біди та й каже:

— Чоловіче, чоловіче. Хіба має Бог кожного осібно вчити. Чого ж ви, люди, себе не бережете, а тільки на Бога надієтесь. Як з гори йдете, то під ноги не дивитесь, як річку переходити, то обов’язково на глибокому. Адже береженого й Бог береже.

Сказав — та й зник.

Відтоді й говорять поміж людей — береженого Бог береже.

Доля

Якось Христос з апостолом Петром, йдучи полем, побачили красиву сільську дівчину, яка жала жито, та так старанно, що й не глянула на перехожих.

Петро й запитує Господа:

— Господи, кому дістанеться ця працююча та красива дівчина?

Нічого не відповів йому Бог.

Ідуть вони далі, коли бачать серед поля яблуню, а під нею хлопець лежить та чекає, поки якийсь яблуко саме до рота впаде.

Тоді Господь й каже Петру:

— Кажу тобі, дістанеться та працююча дівчина оцюму лінивому дурню.

— Чого ж так, Господе?

— Бо вродився цей хлопець ні на що нездатним. Ні себе, ні сім’ї не прогодує. А ота дівчина і красива, і розумна, і роботяща. Вона і себе прогодує, і його, і дітей їхніх. Бо не можна вінчати тільки добрих з добрими, а лихих з лихими. У добрі Бог забувається, а саме зло не може на світі жити...

Кому скільки жити

Задавна люди знали, коли мають вмерти. Ото якимось іде Господь, і бачить, що запалив чоловік ліс та й поставив до вогню горня з водою.

— Що це ти робиш? — запитує Господь.

— Та ось воду собі грію.

— Хіба не міг назбирати якогось хмизу, чи вже дерево зрубати. За якимось горняткою окропу увесь ліс на попіл переведеш.

— А мені, діду, байдуже, що з тим лісом станеться, бо завтра маю вмерти, — відповідає чоловік.

“Ні, — думає собі Бог. — Не мають люди знати про те, кому коли і яка смерть випаде. Бо як знатимуть, то нема вже їм ні до чого клопоту”.

Минуло трохи часу, коли це Бог знову йде тією дорогою і бачить того самого чоловіка, що ліс палив. Зорав він те місце, де попелище було, та й садить жолуді.

— Що то, чоловіче, робиш?

— Дубочки саджу.

— А навіщо?

— Щоб ліс виріс.

— Ти ж старий, вже його не побачиш.

— Хто його знає? Може, й не побачу, а може й побачу. Бо кому відано, скільки кому Бог віку назначив.

Літературна Україна,
Київ 24/06.2004

New Anthology and Double CD Release Resources for the Renewal of Congregational Singing

by Rev. Michael Winn

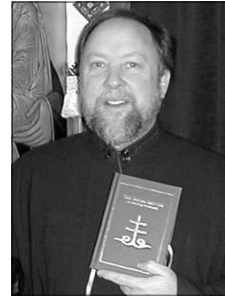
The Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies launched its new book, *The Divine Liturgy: An Anthology for Worship*, and the accompanying double-CD recording, *The Divine Liturgy for Congregational Singing* recently.

The Anthology is an 1150-page treasure chest for the Ukrainian Catholic Church in North America. It is a unified musical setting for the English translation of the core of the Divine Liturgy of Saint John Chrysostom published by the Synod of Bishops of the Ukrainian Greco-Catholic Church. It has materials necessary for the celebration of the Divine Liturgy so often not accessible to the faithful of Ukrainian Catholic parishes in North America: preparatory prayers, propers for the Church Year, a complete Calendar of Saints, chorales, hymns, carols, blessings. Added to this is a catechetical section on Christian faith and morals, an exhaustive section Confession, including a detailed examination of conscience, plus texts for the Hours, the Church's prayer throughout the day. It is so well designed that it fits in one hand for ease of use.

The Anthology project took almost

five years to complete. Well-known pastoral musicians collaborated to ensure optimal usages in parishes across North America were considered. Recognizing that the Anthology will fulfill a great need in the Ukrainian Catholic Church, His Beatitude Patriarch Lubomyr has given his blessing and endorsement by writing the preface.

St. John the Baptist Shrine in Ottawa, was filled to standing room only. The afternoon public concert, hosted by Rev. Andrew Onuferko, Acting Director of the Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute, and Melita Mudri-Zubacz, a graduate student, featured four local choirs singing selections from the Anthology much of which is recorded on the new CD, *The Divine Liturgy for Congregational Singing*: the Ottawa-Carleton Catholic School Board Children's Choir, directed by MaryAnn Dunn; the Holy Spirit Ukrainian Catholic Seminary Choir, directed by Melita Mudri-Zubacz; Chorus Ecclesiae, directed by Lawrence Harris; and the Ewashko Singers, directed by Laurence Ewashko. The choirs, while showing

Editor-in-chief
Rev. Dr. Peter Galadza

their own versatility, were able to demonstrate the intent of the Anthology and CD—not only an inspiration, but first and foremost an encouragement to revive congregational singing in Ukrainian Catholic parishes across North America. Congregation participation was best exemplified when the

Ewashko Singers performed the Cherubic Hymn (Hryhoriy Skovoroda) as sung by a congregation, and immediately afterward sung it in four-part arrangement. While the four-part harmony was incredibly beautiful, there was a simple beauty in the Anthology arrangement that seemed to give some concert-goers, according to their own comments after the concert, the confidence to try this in their own parishes.

These new resources, *The Divine Liturgy: An Anthology for Worship* and *The Divine Liturgy for Congregational Singing*, are available from the Sheptytsky Institute www.ustpaul.ca/sheptytsky; sheptytsky@ustpaul.ca.

Rev. Michael Winn is a Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies graduate student in Ottawa

НАША ДОРОГА ✧ NASHA DOROHA – Subscription Form

Не чекайте на свято! Зробіть комусь приємність передплатою

Ось мій список. Here's my list. I understand each friend will receive a card announcing the gift subscription.
I've enclosed \$ _____ for _____ gifts at \$20 each (\$25 US for USA and overseas).

MY NAME

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #1

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #2

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

**Mail cheques payable to
Publishing, NASHA DOROHA
110 Toronto Street
Regina, SK S4R 1L7**

60 років спільної праці

Конференція Українок Канади

Конференція Українок Канади відбулася 1 жовтня 2004 р. у Вінніпезі під гаслом “60 років спільної праці”.

На Конференції було понад 40 делегаток від складових організацій: ЛУКЖК, СУК, ОУК і ЛУК. Були це представниці різного віку, різних віровизнань, соціального стану і політичних поглядів.

Праця Конференції проходила в по-родинному дружній атмосфері. Звіт голови, п-ні Євгенії Канді, як і інші, був надрукований у конференційній книжці. Вона підкреслила основніші пункти. Головну доповідь виголосила Павліна Деркач, ЛУКЖК.

Проблема 21 століття — це торгівля жінками і дівчатками, це голодні діти, батьки яких алкоголіки або наркомани, це діти сироти.

Прийняті резолюції були скеровані на допомогу сиротам, боротьбу з торгівлею людьми з метою використання їх для сексуальної індустрії, яка займає третє місце по прибутках (1-е від продажу зброї, а 2-е від торгівлі наркотиками), висловлення подяки Віктору Маляреку, автору книжки Наташі з написанням йому листа, звернуто особливу увагу на збереження української мови, бо без мови немає народу “де живе мова—живе народ”, і в тому числі в Богослуженнях, бо для деяких людей і дітей це єдине місце, де можна почути як звучить наша українська мова, відкриття курсів українознавства при університетах, бо молоді канадці українського походження щораз більше виявляють бажання працювати в

Проблема 21 століття — це торгівля жінками і дівчатками, це голодні діти, батьки яких алкоголіки або наркомани, це діти сироти.

Україні, а без хоч елементарного знання мови досить важко спілкуватися.

Згідно з ротаційною системою, обрані на 2004-2007 роки очолення Крайової Управи Комітету Українок Канади припало на Організацію Українок Канади, голова Ольга Михальчук.

*Марія Корчевич,
протокольний Секретар Конференції*

A view of the XXI Congress of Ukrainian Canadians

More than 200 delegates attended the 21st Triennial Congress of Ukrainian Canadians in Winnipeg on October 1-3, 2004. Each Eparchial UCWLC Executive was represented. Unfortunately, the cost of registration, accommodation and travel hindered many members from attending.

My first experience with a UCC Congress was at the 19th Congress, as UCWLC Eparchial President. It was a trying experience as I am not fully bilingual. The whole three-day Congress was conducted in Ukrainian only, which left many of us floundering, including the youth.

My second experience was the 20th Triennial Congress, again as UCWLC

The UCWLC sends representatives to the UCC Congresses but our ‘Good Works’/‘Works of Mercy’ are not recognized or noted by the Ukrainian community at large.

Seated: Gloria Leniuk, Shirley Lisowski, Catherine Chichak.
Standing: a Hamiltonian, Alice Derow, Maria Pastuszenko (Edmonton), Olena Gedz (Toronto), Mary Beley (New Westminster), Stephanie Bilyj (Winnipeg)

Eparchial President, where there was an improvement in the whole format. The round table discussion introducing the Vision Quest was handled in both languages, including the written material.

The third experience was the 21st Congress as the UCWLC National representative on the Constitution Committee. This Committee needed more work on the topics that they wanted to see changed; no constitution changes were presented to the Congress.

Each of the Congresses addressed the same issues, but this year I felt the reports showed more success and optimism. Round table presentations were

excellent even though the session rooms were too small. Perhaps pre-registration would have prevented the discomfort. The presentation of the Taras Shevchenko medals lacked the prestige deserving of this honour.

The UCWLC sends representatives to the UCC Congresses but our ‘Good Works’/‘Works of Mercy’ are not recognized or noted by the Ukrainian community at large. How can this be remedied? In the next three years, let’s make a statement!

*Gloria L. Leniuk
Saskatchewan Eparchy*

КОРОТКО ✧ BRIEFLY

• **Ukrainian women still paid less than men:** A recent survey has shown that women in Ukraine continue to earn less than their male counterparts. The research, carried out by the international Liberal Society Institute, showed that women in general earn just 65% of the wages men can expect, which is actually in line with West European standards. The biggest gaps are to be found at the lower levels of the employment ladder, with ladies generally offered worse jobs and lower salaries. In local politics the situation is even worse; the ratio of women in parliament stands at just five percent, while there is not a single female regional administration chief. In places where women have been allowed to rise to leading positions among the regional administration, they have enjoyed marked success, especially in the social sphere. — *Unian*

• Wage discrimination based on sex is illegal in Canada

• Ukrainian migrant workers' geography ✧ Де працюють українці

Poland	300,000	Польща
Czech Republic	20,000	Чехія
Italy	500,000	Італія
Spain	100,000	Іспанія
Turkey	40,000	Туреччина
US	20,000	США
Portugal	50,000	Португалія
Moscow	100,000	Москва

Courtesy of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine, Ministry of the Interior of the Russian Federation, and a number of international agencies.

✧ *За даними українського МЗС. Міністерства внутрішніх справ РФ та міжнародних агентств.*

• «Бідність — це не рівень доходів. Бідність — це спосіб думок, коло спілкування, хода і вираз очей. Це пісні Поплавського і гумор Кроликів. Це підібганий хвіст і зацькований погляд. Якщо позбавити людей можливості жити по-людськи, вони перестають бути людьми. Вони втрачають гідність. Важко, знаєте, жебракувати з достоїнством...»

— *Людмила Шангіна*
Дзеркало тижня, №4, 2004 р.

• Цього року Львів святкуватиме 750-ліття свого існування. Чи Ви знали, що UNESCO визначив Львів як світовий скорб-місто?

• President Viktor Yushchenko plans to create a department for working with the Ukrainian Diaspora within the Cabinet of Ministers. "The issue of creating a department, which would deal exclusively with the problems of the Ukrainian Diaspora in the government, is presently being reviewed," Yushchenko said.

Such a body will be the only centre for interacting with the Diaspora. Yushchenko formulated the task of this department: to inform Ukrainians abroad about everything that is happening in Ukraine, including about Ukrainian business.

• В державному Канадському бюджеті з 22-го лютого подано, що уряд призначив \$25 мільйонів на відшкодування канадців, які були інтерновані під час Першої світової війни. Що дістануть українці?

• Incredible, but true. Serhiy Kivalov, former Chair of the Central Elections Commission in Ukraine, messed up two elections. Nonetheless, now he is heading up the Judicial Academy in Odessa which teaches about the need for the rule of law and honesty in society!

• В Парламенті Канади почалися дебати відносно одностатевого подружжя. Чи Ви дали знати Вашою думку відносно цієї справи Вашому членові парламенту? Якщо ні, то як він/вона буде знати, як відстоювати Ваш погляд?

• **A rough red:** Wine labelled with a photo of Joseph Stalin was pulled from shelves in the Canadian province of Manitoba after complaints from local Ukrainians, a spokeswoman for government-owned liquor stores said.

Bottles of sherry and port from the Massandra winery in Ukraine had labels showing Stalin, Franklin D. Roosevelt and Winston Churchill together.

The wine commemorated the Yalta Conference, held at a castle near the winery 60 years ago, where the leaders negotiated the shape of Eastern Europe after World War II.

— *Reuters (Some people who complained include Dr. L. Luciuk, Orysyia Tracz and your ND editor.)*

Correction

Please note that the author of the article on page 11 (ND Fall-Winter 3-4(14-15)/2004), is Winnipeg Archeparchial President Stephanie Bilyj.

Народна мудрість про культуру спілкування

✿ Як ти вітаєш, так і тебе вітатимуть.

✿ Який голос, такий і відголос.

✿ Слово чемне кожному приємне.

✿ Від гарних слів язик не облізе.

From the National President Від крайової голови

Ширлі Лісовська ✧ *Shirley Lisowski*

Готуймося до Конвенції

21-ший Конгрес Ліги Українських Католицьких Жінок Канади відбудеться від 30 червня до 3 липня 2005 року в Вінніпезі при Фермонт Готелі. На Конгресі Крайова Управа, яка тепер перебуває у Вінніпезі, передасть головуство ЛУКЖК Торонтові. Вінніпезька Архиепархія прийняла четвертий рік головуства, щоб дати Торонтонській Епархії більше часу виконувати Екзекутиву. Четвертий рік головуства дав Крайовій Управі більше часу виконувати обов'язки і програми. Але це був теж тяжкий рік для Екзекутиви, бо вони працювали чотири роки не лише як Крайова Управа, але теж як Архиепархіяльна Управа. Я, як голова, дуже вдячна всім членам Крайової Управи, що так мило працювали зі мною протягом цих років.

Одна проблема, яка тривала чотири роки, є та, що Братство Українців Католиків Канади відбули свій Конгрес у липні 2004 року і їхня Крайова Управа розміщена в Едмонтоні до 2007 року. ЛУКЖК та БУКК даліше мусять порадити цю справу, бо найліпше було б, щоб Конгрес був знову разом у майбутньому.

21-ший Конгрес відбувається в тім самім році, коли всі п'ять Епархій мають свої Конвенції. Це може бути добре для нашої Ліги або бути проблемою — все залежить, як члени дивляться на Конгреси та на Конвенції — чи вони важливі для членів чи не важливі? На мою думку, всі Конгреси і Конвенції є важливі, бо на них члени можуть все щось нового навчитися, зустрітися з

новими приятелями та відновити свою організаційну душу. Конгрес є Конвенція, але на вищій рівні. На Конгресі дискусія є на темах, які мають вплив на всі відділи, Епархії та через цілу Канаду. Тут ми говоримо про асикурацію (іншуренс — страховку), статут, правила, наш журнал, та напрям праці на майбутнє, крайові проєкти та фінансові обов'язки. На Конгресі робимо нові внески та направляємо наш статут і правила. На Конгресі є присутні не тільки члени Крайової Управи, але голови Епархій, які можуть відповісти за план та проблеми на всіх рівнях. Ми бачимо, які є обов'язки всіх членів Екзекутиви, і може молодші члени будуть вчитися перебирати ті позиції в відділах, в Епархіях і навіть на Крайовій Управі.

Прошу всіх членів по всіх відділах, по всіх Епархіях, щоб вислали якнайбільше делегатів на Конгрес та на Конвенції. Статут дозволяє одну делегатку на десять членів. Конгрес не є тільки для Екзекутиви Крайової Управи або Епархіяльної, але для всіх членів. Конгрес є той форум, де члени можуть висловити свої зауваги та ідеї. Щоб мати нагоду виробити нові сучасні плани для Ліги, Управи мусять знати, що члени думають про організацію та яку форму вони хочуть для неї у майбутньому.

Конгрес і п'ять Конвенцій в однім році! Так багато буде коштувати! Ми всі знаємо, що частина наших членів так будуть думати, як читають ці слова. Але не думайте так. Ми всі знаємо, що Конгрес відбувається що три (часом чотири) роки, а Епархіяльна Конвенція що

два роки. У наших бюджетах ми мали б відложити гроші на кошти для одної або двох делегаток, щоб могли поїхати на Конгрес або на Конвенцію. Ми маємо гроші на всілякі справи, але забуваємо за своїх членів. Забуваємо дати їм нагоду більше навчитися про нашу організацію, почути про працю та проблеми в інших відділах та Епархіях. Ми є Крайова організація. Коли ми святкували наш 60-літній Ювілей, ми були дуже раді, що ми так багато виконали за ці роки, мали такий великий вплив у Канаді, в нашій церкві та в суспільстві.

Члени від відділів по всій Канаді казали нам, як вони чулися відновлені тим святкуванням. Відновімо цю емоцію, цю любов до нашої Ліги на 21-шій Конгресі. Плануйте брати участь у Конгресі та Конвенціях.

Крайова Управа тепер працює над планами Конгресу. Ми збираємо ідеї на дискусію, теми на круглі столи (семінари), сугестії на промовців, резолюції та внески. Прошу подумати над цими справами та подати голові Епархії або мені ваші думки. Кошти на Конгрес через чотири дні буде 185 \$. Кошт кімнати є 95 \$ до 115 \$ і податок. Можете отримати форми на готель та на реєстрацію на Конгрес від відділу. Квитки на бенкет в суботу теж можна купити.

Наймійте автобус, поїзд або авто і приїдьте до Вінніпегу на 21-ший Конгрес! Ми чекаємо вас привітати та гостити. Святкуйте з нами закінчення 60 літ заснування нашої організації та допоможіть нам планувати на наступні п'ятнадцять років до нашого 75-ого Ювілею.

The 21st Congress of the UCWLC will take place in Winnipeg at the Fairmont Hotel from Thursday, June 30 to Sunday, July 3, 2005. At this Congress the present National Executive will pass on the responsibility for overseeing the work of the UCWLC at the National level to the Eparchy of Toronto.

The Winnipeg Archeparchy has carried the responsibility of National for an extra year. In some ways this has been an advantage. It has given the Executive more time to spend on various projects. It also gave Winnipeg, where the UCWLC had its beginnings, the honour of being the National when we celebrated the 60th Anniversary of the National UCWLC. But having a four-year term also had some disadvantages. For the Executive members it was the responsibility of serving a year longer—this after most of the Executive has already served two consecutive terms as the Archeparchial Executive. This required a lot of time and dedication on the part of the National Executive and I, as President, am extremely grateful to each and every person on the Executive for serving so faithfully and conscientiously, whether for three or four of those years.

Another problem arising from the four-year term is the fact that the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada and the Ukrainian Catholic Women's League of Canada are not holding a Congress at the same time, nor are the National Executives situated in the same Eparchy. The Brotherhood held their "Mini Congress" in Winnipeg in July 2004 and their new Executive is presently located in Edmonton. How we will resolve this situation will be a subject of discussion between the two organizations in the future.

This 21st Congress also falls in a year when every Eparchy will be holding a Convention either in the spring or fall of 2005. This can be seen as a disadvantage or an opportunity depending on how important taking an active part in each of these meetings is for the members. Conventions are important for the Branch members as they are the forum at which delegates can express their

views, provide ideas for projects and learn how other Branches in their Eparchy are functioning.

They are a great place to meet other dedicated UCWLC members and get to know their talents so they can be encouraged and mentored for future leadership positions not only at the Branch, but at the Eparchial and National level. A Congress is a convention at a higher level. At the Congress, the Branch delegates come prepared to discuss matters that concern them and their Eparchy. They make motions or put forth resolutions that affect not only their Eparchy, but the UCWLC across the country. The Congress is the place to bring concerns about matters that impact on all the Eparchies and Branches such as Insurance, our journal, *Nasha Doroha*, the Constitution and By-Laws, nationwide projects and various financial obligations. This is the place to question policy, procedure and to offer constructive suggestions for the future of the UCWLC. It is important that Branches send delegates to both their Eparchial Convention and the National Congress. Each Branch is allowed one delegate for every ten paid-up members for the Congress and the Convention. Voting at the Congress is done by a formula based on paid-up membership. It is important that each Branch and Eparchy send as many delegates as they can to the Congress and the Eparchial Convention. To continue to function into the future we need feedback from the members. The best place to get this feedback and to hear concerns of the members is at a Congress or Convention.

The immediate response by some members to having both a Convention and Congress in the same year is "My goodness, that is so costly. How can we afford to send delegates to both?" How can we afford NOT TO? All Branches should have a budget for each year and should have included in that budget the cost of one or two delegates' registration, fare and hotel for the Congress (every three years) and the Convention (every two years). We budget money for many different causes or fund raise

for many events and projects, but we seldom ever budget for our members to take part in a wider experience and become knowledgeable about the League beyond their own Branch. Each UCWLC member has worked hard to raise those funds. We should be able to reward ourselves once in awhile for our dedication and effort. It is at these Congresses and Conventions that we meet the people who co-ordinate and oversee the work of the League and, hopefully, many of our younger delegates will be inspired to aspire to these positions so that we would have many future leaders wanting to learn more about the UCWLC and be keen and eager to take on leadership roles in the future.

The National Executive and the Congress Committee are presently working on the details of the 21st Congress. We are working on the wording of the theme, confirming speakers and collecting topics for workshops and discussion. In my Newsletters to the Presidents, I have asked for suggestions for speakers, topics for workshops and discussion. So far we have had few suggestions from Branches or Eparchies. Please talk about this in your Branch and send your ideas to your Eparchial President or directly to me. We have set the registration at \$185 for the four days. Hotel room registration is to be made directly to the Fairmont Hotel. Prices for a one- or two- bedroom are \$95 (moderate) and \$115 (higher level) plus taxes. Your Eparchial Presidents will be receiving copies of the Registration forms and Hotel Registration cards shortly and will be passing them on to the Branches. The cost of Registration for the Congress is the same for a delegate or guest. There will also be extra tickets available for the banquet Saturday night (cost to be determined).

We look forward to seeing as many delegates as possible at this 21st Congress. Hire a bus, charter a plane or form a car pool. Just come to Winnipeg and join us in celebrating 60 years of achievement and work on making plans and setting policy for the next fifteen years—to our 75th Anniversary.

Від моря до моря From sea to sea

Edmonton Eparchy

UCWLC Edmonton Eparchy, 9th Eparchial Conference

was held on Saturday, October 23, 2004 at St. Josaphat Parish Hall. The theme was “Eparchial Executive Working with the Branches – Continued.” Sixty-eight members from various branches attended. The day’s events commenced with a Divine Liturgy celebrated at St. Josaphat Ukrainian Catholic Cathedral with celebrant **Very Rev. Michael Kowalchuk**, Spiritual Advisor for the Eparchial UCWLC Executive. After the regular business portion of the conference was completed, guest speaker **Maria Wojcichowsky** spoke on “Prayer and Positive Attitude”—a touching personal story of how she coped with and overcame a serious illness. After a delicious luncheon, the ladies had the opportunity to visit the Eparchial Religious Education Centre. **Vera Oszust**, Eparchial Religious Education Coor-

inator, led the tour and explained the available services. In the afternoon **Helen Sirman**, Eparchial UCWLC President covered “Executive and Member Responsibility – Working Together” and **Maria Pastuszenko**, Vice-President, the “Role of the Spiritual Advisor – Working Together.”

The Eparchial Organizational Committee comprised **Natalka Yanitski**, Chair, **María Pastuszenko**, **Lillian Panylyk**, and **Helen Sirman**.

Rosemarie Nahnybida

St. Basil's UCWLC activities

The UCWLC Branch at St. Basil's Ukrainian Catholic Parish in Edmonton began a busy year of activities in January 2004. Under the leadership of president **Evelyn Eveneshen**, her competent executive and Spiritual Director, **Reverend Sister Esther**, SSMI, each monthly meeting included an interesting program. Members were also involved in a number of activities in the six months from January to June.

February was the Prayer Partner meeting, and, as always, this activity served to unite our members in prayer and love of God and neighbour. In March **Sylvia Scarfe** presented a talk entitled “Speaking of Bones,” an informing talk on osteoporosis. The May meeting was highlighted by a talk by **Larisa Sembaliuk Cheladyn**. Larisa, well known for her beautiful paintings, spoke on her experiences researching for her artwork and on her series “Flowers of the Bible.”

In between these activities, the UCWLC Branch hosted the Annual Spring Tea, this year dedicated to “Children and Youth in 2004.” The tea was well attended. The guest speaker was Staff **Sergeant Rick Stewart** of the Edmonton Police Service, Youth Crime Prevention Unit. His remarks were insightful and encouraging. Youth representatives from various parishes were tea-pourers and Kupalo Dancers from St. Basil's Parish entertained.

In March, a one-day Lenten retreat was preached by **Rev. Fr. Gabriel Haber**, OSBM; seventy women at-

UCWLC 9th Eparchial Conference, Edmonton, October 23, 2004
Maria Pastuszenko, Eparchial Vice-President; Natalka Yanitski,
Eparchial Organizational Committee Chair;
Helen Sirman, Eparchial President.

Fr. Gabriel Haber, OSBM, Retreat Master with Spiritual
Committee members Lois Balko, Krystyna Sendziak,
Olga Balko and President, Evelyn Eveneshen.

tended. Father Gabriel's topic for the retreat was "Our Reunion with Our Lord." Participants maintained silence during this one-day retreat and this added greatly to the effectiveness of Father Gabriel's talks.

June 8th was the date of the annual banquet that St. Basil's UCWLC holds prior to the summer break. This year marks the 60th anniversary of the UCWLC and St. Basil's Branch was honoured to have Mrs. **Marie Koziak**, a founding member of our Branch present. Mrs. Koziak had served as secretary on the first executive in May 1948 and has been a member ever since. She is the only surviving founding member of our Branch.

A delicious supper was prepared by St. Basil's Cultural Centre and graciously served by the spouses of members. Mrs. **Helen Sirman** presented service awards to the qualifying members.

Anne Hlushak (centre) awarded with a 40-year pin presented by Evelyn Eveneshen, President (at left) and Helen Sirman, Eparchial President.

Spring Tea guest speaker, Staff Sergeant Rick Stewart, Edmonton Police Service presented with a cheque to the Youth Crime Prevention Program by Evelyn Cook, M.C.

Service Awards

Anne Hlushak – 40-year pin
Evelyn Cook, Alice Kmech and
Elaine Wasylycia – 25-year pin

The members and guests attending the banquet were entertained by St. Martin's Struny (Strings), a string ensemble of students from St. Martin's Bilingual Program. UCWLC President Evelyn Eveneshen expressed our thanks to the students, wished them every success and presented them with a token of the Branch's appreciation for their music.

Josephine Hrynchyshyn

St. Vladimir's UCWLC, Edmonton: Celebrating Our Ukrainian Toots, Tea

A unique event was held last September on "Grandparents' Day." Babas and didos were honoured for "planting the seeds of our Ukrainian heritage tree" and babas and didos of the present and future were urged to "plant new seeds" in the younger generations in order to ensure that the roots of our heritage will always be strong.

The key decorative element, the heritage tree filled with "apples" and anchored with strong roots—the apples being symbolic of the parish's families and the roots depicting the various components of our culture, was the artistic creation of young UCWLC member, **Natalie Danilak**. Tables were adorned with red crabapple branches in vases with apple seeds sprinkled on mirrors. Tea convenors, tea servers and other helpers, dressed in Ukrainian attire, wore apple pins specially made for this special occasion. Parish children, **Oksana Korchaba, Zlata and Sasha Maas**, dressed in Ukrainian attire, greeted guests and handed out apples.

Three "special babas," founding members of St. Vladimir's UCWLC, **Helen Lynn, Slava Lotosky**, and **Julia Paley**, were acknowledged.

The entire event was magnificent. Of particular note was a touching bread and salt ceremony with Ukrainian music as **Andrew, Wanda**, and

little **Kristina Kowalchyk**, dressed in Ukrainian costumes, presented the bread and salt to Kristina's "baba and dido" and to the head table guests. Then, on behalf of St. Vladimir's UCWLC, **Nicole Maas** presented Andrew and Wanda with an apple seedling and urged them to "plant the seeds of their unique heritage in their children" and "to continue being a source of inspiration to other young Ukrainian Canadian families."

Tea pourers, ladies from neighbouring parishes in Edmonton who have been very culturally active, were: **Nadia Cyncar, Anne Fedyna, Mary Holowaychuk, Rosanne Kobylko, Evelyn Koch, Helen Sirman, Patricia Steblyk**, and **Eva Tomiuk**.

Sixteen-year-old **Daniella Murynka**'s speech "Celebrating Our Ukrainian Roots" held the audience spellbound and gave her a standing ovation. Another highlight was the

Andrew & Wanda Kowalchyk with little Kristina. Traditional Welcome

amazing performance of the visiting St. Nicholas Youth Choir, under the very competent direction of **Joyce Chrunek-Rudiak**, as well as a remarkable display of thirty beautiful dolls from various regions of Ukraine set up by Nadia Cyncar of the UCWLC Museum in Edmonton. A cheque for \$1,000 was presented to the museum.

This exceptional event was the work of many who supported the convenors—**Natalie Danilak, Lucy Kowal, Nicole Maas, Rosemarie Nahnybida, Ellen Ryski**, and **Natalia Yanitski**.

*Rosemarie Nahnybida,
St. Vladimir's Branch, Edmonton*

Таланти членкинь та їх родин

В неділю, 17 жовтня 2004 р., Марійська Дружина відділу ЛУКЖК при парафії св. Юрія в Едмонтоні приготувала річний осінній чай/базар. Тема: Таланти членкинь та їх родин.

З охотою були принесені експонати для виставки. Дійсно, була можливість оглянути здібність учасників, і за це належить їм велике признання. На виставці можна було подивитися: малюнки, вишивані рушники, суконки, сорочки й серветки, киптарі, писанки, кераміку, гирдани, написані віршики, коровай, декорований торт.

Чайне прийняття відкрила **Марія Межиловська**.

“Сьогодні перед нами розкинулося різнобарв’я талантів членкинь відділу та їх родин. Скільки часу, любові, праці і вміння вкладено у це полотно, щоб вишити такі чудові візерунки; у шматок дерева, щоб вийшли прекрасні писанки, чудова різьба; у кусок тіста, щоб спекти такі дивовижні короваї, торти, тістечка. Кожен присутній тут може підійти ближче, ознайомитися з витворами цих талановитих рук і на власні очі побачити майстрів цієї виставки “Умілі руки!”

Марія Межиловська присвятила їм свій вірш.

Завітайте до нас нині,
На міцний осінній чай,
Це чудові господині
Оновляють свій звичай.

Короваї пекли завзято,
І солодке й пироги,
Щоб відбулось це свято,
Щоб чайку ви попили.

Вмілі руки працювали,
І трудилися усі.
Шили, ткали, вишивали,
Щоб з’єднатись в цій красі.

*С. Солиткевич
Голова Відділу*

St. George's UCWLC Branch, Edmonton. Fall Tea 2004 -- Display. Виставка на річному осінньому чай/базарі при парафії св. Юрія в Едмонтоні.

Are we communicating???

A man spoke frantically into the phone:

“My wife is pregnant and her contractions are only two minutes apart”...

“Is this her first child?” the doctor asked.

“No!” the man shouted, “This is her husband!”

Сtry UCWLC Founding Members

On June 13, 2004, UCWLC Edmonton Eparchy celebrated their 60th Anniversary. Сtry, one of 24 Branches in attendance, had seen seven of their eight founding Members there. Each received a Certificate and Travelling Icon.

Standing: Pauline Kucher, Sophie Pidoborozny, Sophie Yaceyko. Seated: Olga Buyar, Katie Kuryliw, Anne Sirant, Angeline Leskiw. Absent Mary Tchir.

Church sign unveiled in Сtry

In August 2004, the Holy Eucharist Ukrainian Catholic Parish of Сtry held an Unveiling Day of their Church sign.

The program included Divine Liturgy, unveiling and blessing of the sign, lunch and a visit from Provincial UCWLC Eparchial Executive of Edmonton. Сtry UCWLC raised funds and paid for this sign.

*Shirley Kynyk
Secretary-Treasurer*

— Ви знаєте,
що роблять нові
українці на
Великдень?

— Фарбують свої
“мерседеси” у різні
кольори і стукаються!

Men are like a fine wine.
They all start out like
grapes, and it's a
woman's job to
stomp on them and
keep them in the dark
until they mature into
something you'd like
to have dinner with!

The World's Largest

Back in the fall issue of *NASHA DOROHA* 2(10)/2003 on page 32 there was a picture of a statue and the question: *Does anyone know the history of this statue?* Answer: *It is the world's largest pyrogy and it sits in Pyrohy Park in the village of Glendon, AB.*

This information was sent to me courtesy of Shirley Kunyk Box 351 Vilna, AB T0A 3L0 Stry UCWLC.

St Paul: Site of the world's first flying saucer and landing pad.

Andrew: the mallard duck. To bring tourists to Andrew as was the case before Whitford Lake dried up.

Glendon: The world's largest pyrogy sits in Pyrohy Park in the Village of Glendon.

Vilna: The world's largest mushrooms in downtown Vilna — another symbol of this area's culture.

Vegreville: World's largest Pysanka (Ukrainian Easter Egg) dedicated to the RCMP on their 100th Anniversary.

No pictures for: **Mundare:** Kovbasa; **Smoky Lake:** Pumpkins; **Thorhild:** Sunflowers

All these towns in Alberta have a large Ukrainian population.

Three Edmonton UCWLC members win Hetman Awards

The Hetman Volunteer Award recognizes outstanding Alberta volunteer leaders who have made a significant contribution to the Ukrainian Canadian community. Established by the Ukrainian Canadian Congress Alberta Provincial Council in 1998, the 2004 Hetman Volunteer Recognition Banquet honoured ten recipients. Three were UCWLC/Edmonton Eparchy members. These women over many years have contributed thousands of hours of volunteer work in a variety of fields.

Нагорода Гетьмана була започаткована КУК-ПРА у 1998, щоб відзначити добровольців Альберти за значний вклад у розвиток української громади. Щорічні нагороди вручаються у трьох категоріях: молодь, дорослі та старші.

Доріс Личак

- Член Парафії св. Йосафата протягом останніх 27 літ, в багатьох добровольчих ролях
- Президент Катедральної Ради св. Йосафата

- Член Дирекції Резиденції для Сеньйорів «Верховина»

- Координатор харчових кіосків українських католицьких і православних жінок під час т.зв. *Геритидж дейс* і *Фестивалю '88*

- Президент ЛУКЖК 1 Відділу св. Йосафата протягом 7 різних каденцій

- Скарбник і член Організаційного Конгресового комітету ЛУКДК

- Перша жінка-президент Епархіяльної Централі Українців католиків

- Доброволець Центру Української Молоді

- Протягом останніх 25 літ віддала багато годин на громадську працю

- Тепер на пенсії, але далі зацікавлена в громадських справах

Марія Нецик

- Займала різні позиції в управі ЛУКЖК: у Відділі, на Епархіяльному та крайовому рівні

- Член Парафії св. Василя понад 35 літ і церковного хору 23 роки

- Кол. член Дирекції в Асоціації Спадщинних мов Північної Альберти

- Адмініструвала протягом 19 літ курси української мови для старших, займалася грантами, друком і поширенням *Стандартної української граматики* Яра Славутича

- Через 6 літ була головою Українського харчового павільйону на *Геритидж дейс*

- Співредактор книжки *Вікна віри* на 50-ліття св. Василя

- Зібрала біографії Президентів ЛУКЖК для національного архіву

- Почесний член ЛУКЖК, одержала *Особливу грамоту Червоного Хреста*, помагала жертвам Чорнобиля під час гуманітарної повітряної акції *На здоров'я*

Оля Саварин

- Займала ряд позицій в управах: Пласту-кошова, голова Кадри виховників, комендантка таборів, ЛУКЖК-Епархіяльна голова, голова Катедрального відділу, в *Товаристві*

Збереження Української Культури — 15 літ секретарем, Едмонтонському Відділі Конгресу Українців Канади — голова, секретар і в Дирекції виборчої округи Голд Бар у Прогресивно-Консервативній Партії Альберти

- Понад 30 літ член хору *Дніпро*

• Член *Харитативного Товариства ім. Сп. Будки, Товариства Приятелів Українського Села*, Едмонтонського *Клубу Українських Професіоналістів і Підприємців* і т.д.

- Кол. член *Провінційної дорадчої ради* при Міністерстві культури в справі публікацій.

- Протягом 20 літ що два тижні передавала українську музику, пісні та інтерв'ю, Радіо СКУА

- Одержала *Шевченківську медаль*, відзнаки св. *Юрія* та *Вічного Вогню* в сріблі від Пласту, *Грамоту заслуги* від Альбертського Міністерства культури та СКУА радіо, а як доброволець — відзначення *Гетьмана* від ПРА КУК.

Previous UCWLC Hetman Award Winners

- Anna Bombak
- Nadia Cyncar
- Vera Kunda
- Maria Pastuszenko
- Mary Porenchuk
- Lena Sloboda

Father Leonid Malkov,

CSsR came to Wynyard Pastoral district in August 2002 from Newark, New Jersey to serve as a parish priest.

Born in Siberia in March of 1960, he was ordained into priesthood in 1990. In 1994 he was sent to Newark until the Redemptorist Fathers in the Province decided to transfer him.

When he came to Wynyard, he arrived in a new country, province, town and new parish district. He had to get accustomed to the predominant use of English. With our aid, Father became very fluent in the English language and experienced and shared many memorable events with us. We shared in his first Canadian marriage, baptism, reconciliation, Holy Communion and Eucharist celebration, funeral and pastoral conference. We introduced him to our mosquitoes, very cold winters and abundant fishing lakes. Now, he did not only have one parish, one church, he had six parishes and six churches to serve in. The Wynyard parish got to enjoy the young priest with the strong, dynamic voice, fluent Ukrainian language and deliverer of strong sermons.

The Sacred Heart UCWLC was privileged to have Father as its spiritual advisor and photographer. When he wasn't working with the parish council, the Knights of Columbus, the Ministerial Association, the youth and the Apostleship of Prayer groups, he was enjoying his hobbies: mountain skiing, fishing, photography and music.

After only two years, we had to bid farewell to Father Leonid, for he was recalled to Newark.

Last July, parishioners from six parishes joined together for Father's last liturgy in Wynyard, and dinner feast and celebration put on by the Sacred Heart UCWLC to bid farewell and wish Father a safe journey to Newark, and with prayers for a return visit to Wynyard soon.

*Jackie Babey, President
Sacred Heart UCWLC*

UCWLC Day, St. Basil's Parish, Winnipeg

UCWLC Day was celebrated at St. Basil's Parish in Winnipeg by 45 dedicated members. The celebration began in the church with the members praying the Rosary. Following the prayers, the members congregated in the church auditorium and re-entered the church in procession led by the President **Sonia Wawryk** carrying the UCWLC flag. The members followed carrying vigil candles and singing *O spomahaj nas Divo Mariye*. **Rev. Deacon Nick Kohuch** offered the Divine Liturgy with St. Basil's choir singing the responses under the direction of **Joseph Swereda**. We missed our parish priest and spiritual advisor, **Rev. Father Isidore Dziadyk** who was away.

A Panakhyda was held for the deceased members of the UCWLC of St. Basil's branch with twelve members lighting candles in remembrance.

The Divine Liturgy ended with the congregation singing Mnohaya Lita for Rev. Deacon Kohuch as it was his birthday.

The Knights of Columbus prepared a gourmet brunch which was truly enjoyed by the UCWLC members and guests. The President, Sonia Wawryk opened the program with prayer and

welcomed everyone present. Membership chair, **Kathleen Selci**, continued the program and **Adeline Shymanski** introduced the guest speaker, Rev. Deacon Nicholas Kohuch who gave a thoughtful and inspiring message on our love of Jesus and The Blessed Mother Mary. Rev. Deacon Kohuch is aware that the UCWLC members are devoted and supportive of the St. Basil's parish and the community. He encouraged the members to involve all the ladies in the parish in the activities which are held at the parish and hopefully they will become UCWLC members. The role of the family is changing and the UCWLC, with their many activities, can give support and benefits to the family. In closing Rev. Deacon Kohuch inspired us to be faithful in prayer and our Love of God and The Blessed Mother Mary, our UCWLC Patroness. **Dorothy Labay** thanked Rev. Deacon Kohuch for his blessings for the members and their families and presented him with an honorarium.

Our program continued with Rev. Deacon Kohuch presenting Service pins to the eligible members. **Patricia Warren** received her 50-year service pin. One other member, **Marjorie Romanik** received her 50-year pin in 2000.

♥ 40-year service pins were presented to: **Mary Kohuch**, Dorothy Labay and **Myrtle Wyspianski**. **Rose Danyluk** and **Anne Rebenchuk** were not present.

Front row: Patricia Warren, Pearl Groen, Myrtle Wyspianski, Emelie Bryk. Back row: Lillian Bilawaka, Mary Kohuch, Adeline Shymanski, Dorothy Labay, Rose Olynyk, Olga Twerdun

♥ 30-year service pins were presented to: **Lillian Bilawaka, Emelie Bryk, Pearl Groen, Rose Olynyk, Adeline Shymanski. Emily Kologinski** was not present.

♥ 25-year pin was presented to: **Olga Twerdun. Stella Pilat and Mary Shurraw** were not present.

Emelie Bryk's sister, **Irene Marie Lewis**, from Vancouver was our guest and was very pleased to be able to celebrate UCWLC Day with the members and her sister.

God had blessed our UCWLC Branch with members who have strengthened the bonds between generations. Ivan Franko wrote these words:

*Only he is deserving to live,
Who does not take rest in fatigue;
Who tempers the heart and soul
With the fire of endeavour which is love!*

*Kathleen Selci
Membership chair*

UCWLC Branch Sacred Heart of Jesus Tolstoi, MB 40th Anniversary

The 40th Anniversary of the Tolstoi Branch of the UCWLC was celebrated in October with church service officiated by **Rev. Deacon L. Twerdun**, at the Sacred Heart of Jesus Ukrainian Catholic Church. After the Divine Liturgy, Panakhyda service was held for the deceased members.

The celebration continued at the Senior's Centre. Rev. Deacon Twerdun welcomed everyone and led the members and guests in prayer before the dinner. **Rose Fedorchuk**, the branch president, continued with the program after the dinner by welcoming everyone to this special event, the 40th anniversary of the branch.

*Люди ставляться один
до одного приязно —
в добрі часи.*

40th Anniversary UCWLC Tolstoi, MB. Seated: Eva Bially; Rose Fedorchuk, Branch President; Margaret Kasian; Elsie Kolodzinski Standing: Helen Bially; Shirley Lisowski, National President; Stephanie Bilyj, Winnipeg Archeparchial President; Jean Germain.

Eva Bially read the congratulatory messages from **Metropolitan Michael Bzdel, CSsR, Bishop David Motiuk**, two former parish priests, **Rev. Eugene Rudachek** of Vancouver, **Rev. Ihor Royik** of New Jersey, **Diane Lazaruk**, president of the Women's Association of the Tolstoi branch, and **Donna & Edward Bially** from Regina. Offering congratulations as well as recognition of the dedicated work of the members were the UCWLC National President, **Shirley Lisowski**, the Winnipeg Archeparchial President, **Stephanie Bilyj, Pauline Ewonchuk**, President of Rosa branch and **Sonja Kraynyk**, President of Sundown branch.

Guests from Winnipeg were **Evhenia Sherman**, Honourary Life Member and a member of the National Executive, as well as **Theresa Antoniuk**, member of the Winnipeg Archeparchial Executive.

National President, Shirley Lisowski, presented 40-year service pins to **Helen Bially, Eva Bially, Rose Fedorchuk, Jean Germain, Margaret Kasian** and **Elsie Kolodzinski**. Recipient of the 25-year service pin was **Olga Kozak**.

The history of the dedicated members of our branch was delivered by Helen Bially. The rich and rewarding journey started with a handful of twenty-three faithful and dedicated members who proudly identified themselves as members of a big family, the Ukrainian Catholic Women's League of Canada. This small group,

the Sacred Heart of Jesus, Tolstoi branch took shape Nov. 25, 1964. The late **Rev. Father Marion Dawydko** was instrumental in the organization.

During the first three years the accomplishments were many. The Ukrainian language was taught for all ages by Fr. Dawydko, along with catechism and encouraging gathering of picnics for the young communicants. Vestments were bought for the altar boys. Members held Mother's Day programs with Ukrainian songs and dances, decorated and demonstrated pysankas, and visited the sick.

In the Centennial year, members built a float, which featured a thatched roof house atop a low bed trailer, winning first prize at the Hanover Fair in Steinbach. As the years rolled by, they continued to work in harmony and were always giving, whether it was planting flowers, cleaning, laundering the altar cloths, buying the "plashchanytsia", or more recently, for the Centennial of the church, financially assisted when the centennial cross was established.

Members who are sick are remembered with prayers, gifts, Divine Liturgy and visits. In times of sorrow members are there for one another, organizing memorial services. Throughout the years the list continues to grow. Donations went to families who lost their home, to district hospitals, and the Vita Personal Care Home, and adopting a Christian child of India.

Helen Bially

\$14,000 to scholarships and bursaries

The St. Nicholas UCWLC Branch in Winnipeg held their annual membership luncheon on November 7, 2004.

The National President, **Shirley Lisowski**, being a member of this Branch, attended this event and presented the dedicated members with their service pins.

50-year pins were received by **Eva Kissick**, HLM, and **Tillie Kwasny**.

Recipients of 50-year pin
Eva Kissick; National President **Shirley Lisowski**, presenter of pins; **Tilley Kwasny**.

Your parish might wish to do this too

In 1991, St. Nicholas UCWLC formed a Scholarship/Bursary Committee offering a scholarship of \$500 and a bursary of \$500 to students of Ukrainian descent whose parents or guardians are members of St. Nicholas Parish.

Eligible applicants must be grade twelve graduates, entering first year at an accredited university or college. Applications consist of:

- (a) an official grade twelve (12) final transcript of marks,
- (b) an official acceptance letter from a University or College,
- (c) two letters of reference, one from an educator familiar with the applicant and one from the community at large (excluding relatives).

Applications are judged according to scholastic records and participation in the church and Ukrainian community. Since 1991 the UCWLC has awarded \$14,000.

Mary Gramiak, President UCWLC, St. Nicholas

30-year pins were received by **Ann Stefik**, **Mary Kindred**, **Nadia Karan**, **Anita Wozny**, **Mary Hrycak**, **Margaret Balagus**, **Marianna Muzyka**, **Agnes Wodzicki**, **Zonia Patson** and **Mary Humniski**.

We regret the following members were not able to be present: **Bertha Derewianko**, **Lorna Trush**, **Sadie Cheguis**, **Jean Smerek**, **Olga Tymchyszn** and **Josie Field**.

St. Nicholas UCWLC Branch, for many years, has presented a Scholarship and Bursary Award to active students within the church who are graduating from grade 12 and entering University or College.

The 2004 UCWLC Scholarship Award was presented to **Matthew Paschak**, and the Bursary Award was presented to **Kamila Duplak**.

These two recipients are wished much success in their future studies.

*Mary Gramiak
St. Nicholas UCWLC, Public relations*

UCWLC recipients of 30-year membership pins
Seated: **Ann Stefik**, **Mary Kindred**, **Nadia Karan**, **Anita Wozny**, **Mary Hrycak**. Standing: **Margaret Balagus**, **Marianna Muzyka**, **Agnes Wodzicki**, **Zonia Patson**, **Mary Humniski**.
Missing: **Sadie Cheguis**, **Bertha Derewianko**, **Josie Field**, **Jean Smereka**, **Lorna Trush**, **Olga Tymchyszn**.

Phyllis Shwaluke, Chairperson Scholarship Bursary; **Kamila Duplak**, Bursary recipient; **Matthew Paschak**, Scholarship recipient; **Donna Libitka**, St. Nicholas Branch President.

Getting ready for a wedding?

The wedding ceremony is steeped in tradition. Here are some customs surrounding the bride's look.

The Veil

The wedding veil has evolved over the centuries, and has signified youth, virginity, and modesty. Roman brides were married in swathes of brilliant yellow, while Viking queens wore metal skull-caps. Ukrainian girls wore the flower wreath, *vinok*, for the last time at the wedding—thereafter, a *khustka*.

Something Old, New, Borrowed, Blue

The tradition of the bride wearing something old (for continuity), new (optimism for the future), borrowed (happiness) and blue (fidelity, good fortune, and love) on her wedding day stems from an Old English rhyme. The "something borrowed" comes from the superstition that happiness rubs off, so the bride borrowed something from a happily married woman. "Something blue" comes from the notion that the shade denotes fidelity, purity and love.

The Flowers - their meaning

- Apple Blossoms – Good Fortune
- Bluebells – Constancy
- Blue Violets – Faithfulness
- Carnations – Distinctions
- Forget-Me-Nots – True Love
- Gardenias – Joy
- Lilies – Purity & Innocence
- Lilies of the Valley – Happiness
- Orange Blossoms – Purity & Fertility
- Orchids – Beauty
- Roses – Love
- Stephanotis – Marital Harmony
- Tulips – Love & Passion
- White Daisies – Innocence

Cook's Creek Church: a Canadian historic site

The Ukrainian Catholic Church of the Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary Church in Cook's Creek, MB, was commemorated as a National Historic and Architectural significance, on August 14, 2004, by Parks Canada and the Historic Sites and Monuments Board of Canada. (Please see ND last issue.)

Church in Cook's Creek. Verna Evankevich; Theresa Antoniuk; Lydia Ferman; Stephanie Bilyj, Archeparchial President; Jean Sherman, HLM; Donna Lean; Shirley Lisowski, National President; Shirley Sokulski; Elaine Derksen.

This year marked the *fiftieth annual Pilgrimage* to the Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary Church and the Grotto of Lourdes (next to the church) which were both begun in 1954 by **Father Philip Ruh**, OMI. Father Philip Ruh was the parish priest in Cook's Creek from 1930 until his death in 1962. On August 14, 2004, another historical event took place: the unveiling of a plaque commemorating the Immaculate Conception Church as a National Historic and Architectural significance.

Present at this event were: His Grace **Metropolitan Michael**, His Excellency **Bishop David Motiuk**, **Rev. Taras Kowch**, the parish priest, and the two grand nephews of Father Philip Ruh, **Father Philippe Legrand** and **Eric Legrand**, as well as representatives from Parks Canada. **Gloria Romaniuk**, Archivist, Ukrainian Catholic Archeparchy of Winnipeg addressed the gathering by providing the historical background. There were many people from Winnipeg and other parts of the prov-

ince attending the ceremony.

The UCWLC formed an honour guard along with the Knights of Columbus to the designated area where the distinguished guests were seated. Since the role of the Honour Guard was to provide colour and pageantry to the occasion, the UCWLC Branch presidents and the Archeparchial president, wearing their Ukrainian blouse, carried the UCWLC flag.

New vestments for Ethelbert

On the occasion of the 60th anniversary of the founding of the UCWLC, Sts. Peter & Paul Branch in Ethelbert, MB donated a priestly vestment to the church. They were blessed by His Excellency **Bishop David Motiuk** during the Divine Liturgy, which was attended by the parish priest **Rev. Oleg Bodnarski**, altar boys, UCWLC members and parishioners.

Mary Stratuliak

New vestments in Ethelbert. Front row: Joshua Schur, Elizabeth Kuby, Stella Dudar, Edna Strilkiwski, Jessie Drewniak, Carol Gnazdowsky, Elsie Merko, Anne Rehaluk, Olga Harapiak, Helen Fyk, Derek Mullessa. Back row: Darlene Dudar, Marie Dohan, Nadia Pelechaty, Anne Burtnyk, His Excellency Bishop David Motiuk, Rev. Fr. Oleg Bodnarski, Helen Dzaman, Anne Sadowy, Mary Stratuliak.

Dauphin's Resurrection Parish welcomes 2005

Nothing deterred us from the nine o'clock evening services on Christmas Eve. Seeing a tiny live baby being carried down the aisle of the semi-dark candlelit church with the strains of "Silent Night" echoing from the choir in the loft above was worth braving any cold temperatures. As the baby is laid in the manger and parish children recount the Christmas story with appropriate interspersing of carols from the choir, the scenario invokes ethereal symbolic manifestations for all the spectators. Our past, **Msgr. Michael Boyachok** has made Christmas come alive, for children and adults alike, with this annual pageant.

On the Eve of Epiphany, the congregation stood shivering outdoors on the steps of the church by a six-foot cross of ice, while Msgr. Michael performed the traditional blessing of the water to commemorate Jesus' baptism in the River Jordan by John the Baptist. Mercifully, Mother Nature abbreviated the chilling ceremony by blowing out the candles!

On January 9th, the eleven o'clock bilingual liturgy was attended en masse as was the delicious banquet downstairs following the service. Memories of Christmases past flooded back from childhood days as congregational singing recalled beloved old carols from forgotten recesses of the mind. This was Christmas as many old-timers remembered it!

The Historical Church Preservation

Committee cannot afford to sit back on its laurels just because the federal government has declared that magnificent edifice a national historical monument! (Please see ND Winter 2004.) The Committee has initiated several projects to generate revenue. Annually, they sponsor a small Christmas concert and going carolling to the patrons' homes.

Long ago, this used to be the highlight of Christmas for carollers and homeowners alike, when people got together for some old fashioned camaraderie with friends old and new, sharing great cuisine and good wishes in a variety of liquid and vocal styles. Christmas was never complete until the carollers came and if we were the ones going carolling, how we looked forward to the enthusiastic welcome at each home. Often, we would see old friends unexpectedly who had come home from far away to visit their relatives back home. This was always an exciting and wonderful surprise. Although this beautiful tradition is not common practice nowadays, the Preservation Committee has resurrected it to the delight—and benefit—of all concerned.

Cassie Merko

Шорнтонська Епархія

90-ліття церкви в Оттаві

З нагоди 90-ліття заснування парафії собору Святого Івана Хрестителя та 60-ліття ЛУКЖК в листопаді відбулися урочисті відправи. Святування почали службою Божою. Членкині ЛУКЖК у вишиваних блюзках, пані Селі

Селі Тхоревська (при мікрофоні) й Данія Попович

Тхоревська (голова) з прапором, пані Розалія Федак (заступник), пані Дарія Боровик (секретар) та пані Андрія Гейад (скарбник) з чудовим букетом червоних троянд

пройшли та поклали квіти перед іконою Божої Матері Неустанної Помочі. В цей час під проводом пані Мері Марч хор проспівав *О, спомагай нас, Діво Маріє...*

Після служби свято було продовжено ювілейним чайком. Наливати чай були запрошені заслужені членкині пані Марія Волянська, пані Осипа Комаринська, пані Клара Волчанська та пані Марія Кочмар. Селі Тхоревська та Данія Попович провели формальну частину вшанування основоположників нашої організації та відзначили

Анна Семчишин, Осипа Комаринська, Марія Волянська та Марія Кочмар

Клара Волчанська

заслужених членок ЛУКЖК (від 20 літ та аж за 50!). Під гучні оплески присутніх кожній були вручені червоні троянди, прикрашені зеленню та перев'язані синьо-золотими стрічками. Хвилиною мовчання були згадані заслужені пані Кей Норрес та пані Анна Малик, які відійшли у вічність. Через перешкоду по здоров'ю пані Галина Кріса (зв'язкова голова ЛУКЖК Монреалю) не змогла прибути на свято, але передала письмово побажання нашої організації, а також особистий грошовий внесок на придбання червоних троянд, які були покладені до ікони Божої Матері Неустанної По-

*When you are
down to nothing ...
God is
up to something!*

**В цілому на
будову церкви
було даровано
ЛУКЖК понад
\$400,000**

мочі. Пані Селі Тхоревська подала чек отцю нашої парафії, призначений на оплату іконостасу.

За підраховану нашу 60-річну працю ми можемо бути горді. В цілому на будову церкви було даровано ЛУКЖК понад 400,000 доларів. Також була здійснена грошова допомога на Україну для дітей сиріт, дітей чорнобильців та пристарілих.

Продовж свята прозвучала музика у виконанні Лариси Грубіг, фортепіано, та Брейні Бугер, гітара.

Марія Лисенко,
ЛУКЖК, Оттава

*Відзначені членки
ЛУКЖК, Оттава,
які працювали від
20 до 50 літ
та понад*

20-40 літ

Д. Боровик, А. Чапран, П. Форд, А. Остапик, С. Прухницька, К. Волчанська, Р. Федак, М. Марч, О. Генрі-Корзаченко, Д. Лаврук, А. Рожанська, С. Дулепка, Ю. Войчишин, Е. Янковський, Б. Ярош, П. Орісюк, Д. Семенов, П. Шубалі, П. Семчук, М. Юзик, О. Радіковські, А. Майкрук, Д. Микитюк, А. Мельник

40-50 літ

Є. Федак, О. Комаринська, А. Когут, А. Семчишин, М. Качмар, В. Фуголь, М. Волянська, Є. Шуманська, М. Решітник

ОСОБИСТОСТІ PROFILES

Moose Jaw's Assumption of the Blessed Virgin Mary recently honoured Helen Kushner, a 60-year charter member of the UCWLC. She was presented with an icon of the Mother of God, following a Liturgy celebrated by His Excellency Bishop Michael Wiwchar, CSsR and Deacon Yuriy Lazurko.

Dorothy Lazurko spoke about Helen's 60 years of achievements and contributions; that she was born and raised in Mountain Road, Manitoba, the eldest daughter of Samuel and Anna Todoruk. She was always active in school drama, dancing and choir. With a keen interest in art, at fourteen she assisted in stenciling the borders of the parish church.

After moving to Portage la Prairie

she married Michael Kushner. They were blessed with two children, Iris and Kenneth. In 1940, Helen

For her work with the Red Cross, Helen Kushner was awarded the "War Work Pin"

1940, Helen joined the Ladies Auxiliary of the Church of the Assumption. The group was active in fund raising for the church, the community and the war effort. For her work with the Red Cross, Helen was awarded the "War Work Pin." Active in

civic and political affairs, she served on the Board of Directors of the Children's Aid Society. Helen joined the UCWLC in 1944 as a charter member when Mary Dyma was organizing branches throughout Manitoba.

The Kushners moved to Moose Jaw in 1968. Since then, Helen has been devoted to the parish and community. She has served often on the UCWLC executive becoming President in 1979 and serving two consecutive terms on the Eparchial executive as Cultural and Educational Chair.

In the community Helen is a member of the Moose Jaw Fine Arts Guild and Art Museum, an active member of the St. Anthony's and Providence Hospital Auxiliaries. She has served with the Ukrainian Catholic Council of Saskatchewan.

Dorothy Lazurko concluded "Helen continues to be very active. She takes on tasks with love and zeal. We admire her talents and are awestruck by the results. To be in Helen's company is an education."

Dorothy Lazurko & Marie Gellata

Многая літа!

Діамантовий Ювілей панства Івана і Анни Бобик

14-го червня 2004 р. в приміщенні Українського Канадського Дому Опіки відбулося прийняття для родини і близьких друзів панства Івана і Анни Бобик з нагоди 75-ліття їхнього подружнього життя.

Преосвящений Владика Кир Роман Даниляк, колишній парох Катедрі св. свщм. Йосафата, де ювілянти були активними членами довгі роки, поблагословив ювілят і своєю присутністю звеличав їхнє свято.

Іван Бобик прибув до Канади з села Яблонів на Тернопільщині до Савтковн, Саскачеван 2-літнім хлопчиком в 1907 р. з родичами, братом і двома сестрами.

Анна, дочка Михайла і Олени Дурбавка, які прибули до Канади

Панство Іван і Анна Бобик і дочка Єлизавета

1900 р. з села Городенки і поселились в околиці Врокстон, тут і народилася.

Незадовго селяни, що осіли в тій околиці, зорганізувались і збудували церкву в честь Матері Божої, а

також школу. До церкви доїздили оо. Редемтористи з Йоркстону раз у місяць, а Сестри Службниці Пречистої Діви Марії приїздили у літі вчити дітей катехизму.

Іван Бобик пригадує, як у 1912 р. прибув до Канади Єпископ Микита Будка "... і взимі саньми відвідав парохію Матері Божої. Я, малий, дуже гордо і щасливо дивився, як мій кузин, Матвій Бобик, зорганізував гонорову прислугу, що на конях виїхала привітати і ввести до церкви першого Єпископа Канади."

Молодий Іван належав до Марійського Союзу Молоді; помагав організувати і грав у представленнях; співав в хорі і брав участь у концертах, з котрими їздили і по

сусідніх містечках.

Іван і Анна записалися на забаві св. Валентина у Врокстоні 1929, а повінчалися у червні 1929 р.

Молоде подружжя плекало художбу та індики і давало собі раду. У 1939 р. Іван придбав підприємство, продаж фермерської машинерії. В той час був обраний шкільним секретарем і той пост використав, щоби знайти українських учителів до школи, щоби діти учились по-українському. Він замовив у друкарні Редемтористів молитовники для дітей. Іван був обраний вітом містечка Врокстону і на тім пості служив до 1946 р.

Господь поблагословив подружжя Бобиків трьома донями: Вероніка, Вікторія і Єлизавета, і щоби їм дати вищу освіту — перебралися до Тандер Бей. При парохії Преображення Господнього дівчата ходили до української школи, котру провадили Сестри Служебниці. Івана обрали до церковного комітету, а Анна включилась до ЛУКЖК. Іван помагав будувати цер-

ковну резиденцію, упорядковувати цвинтар і пікнікову площу, закуплену парохією; причинився до організування церковного хору і став предсідником церковного комітету.

У 1953 р. родина Бобиків переїхала до Торонта, де стали членами Катедрі св. свцм. Йосафата. В той час зорганізувався відділ "Лицарі Колумба". Іван попрацював, щоби цей відділ носив ім'я Андрея Щептицького. В свій час О. Дрібненький попросив Івана допомоги при будові нової парафії. Після праці сходились чоловіки та добровільно помагали будувати церкву св. Василя Великого.

Почалась будова першої цілоденної української католицької школи в Торонті при парохії св. свцм. Йосафата. Іван був в комітеті, що їздили на збірку по парохіях і збирали фонди на будову. Оо. Василіяни почали будувати середню школу св. Василя Великого, на придбання фондів, і тут Іван пома-

гав. Іван також помагав у збиранні фондів на будову середньої школи для дівчат в Анкастері.

Коли погоріла церква св. свцм. Йосафата, знова Іван помагав у придбанні фондів на відбудову.

1975 р. пан Іван Бобик пішов на добре заслужену емературу — з цієї нагоди поїхав із сестрою в Україну та мав нагоду відвідати село, де родився і церкву, де хрестився.

Обоє, Іван і Анна, вклали багато жертвенної праці у розбудову культурного і релігійного життя в Канаді і в нашій парохії, за що були відмічені під час святкувань 75-ліття парохії св. свцм. Йосафата.

Панство Бобики втішаються трьома донями, має 11 внуків, 18 правнуків.

У квітні 2005 р. пан Іван Бобик буде відмічати 100-ліття дня свого народження!

Мирослава Загребельна

*З нагоди свого ювілею панство Бобики
зложили \$50 на НАШУ ДОРОГУ.*

Золотий Ювілей панства Івана і Євгенії Логінів

Минулого вересня відбувся Золотий Ювілей подружнього життя п-ва Логінів з Едмонтону, влаштований їхнім сином Романом з невісткою Вінді та їхніми дітьми Андрійком і Женефер при допомозі молодих членів родини та молебнем та благословенням о. Антона Тарасенка. На гостину онук і онучка вітали бабцю і дідуся трояндами.

Пані Євгенія є примірною дружиною, дбайливою матір'ю та улюбленою бабцею.

П-во Логіни є членами парафії св. Юрія Переможця, Дому україн-

ської молоді та Ліги Українців Канади, а пані Євгенія членкинею Ліги Українок Канади та активною членкинею Марійської Дружини пань при церкві св. Юрія Переможця.

Панство Логіни виховали сина Романа в національному та релігійному дусі, дали йому вищу освіту.

За ініціативою панів Іванки Бойків, Олі Бабій та Стефанії Духній гості зложили \$200 на прес-фонд НАША ДОРОГА.

Стефанія Духній

In Memoriam Donations

Mary Dyma Educational Fund

Income tax receipts issued on request

Application deadlines

June 30: 2005 fall semester

December 31: 2005 spring semester

For further information, please contact

Shirley Lisowski at 204-339-0954

100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5

**Where Your Perfect
Vacation Begins....**

**We specialize in individual
travel services and escorted
group tours to Ukraine....
AND TO THE WORLD'S
FAVORITE SUN SPOTS!!**

**10224-174 Ave
Edmonton, Alberta T5X 5W5**

Phone: 780-415-5633

Fax: 780-415-5633

Toll free 1-877-353-5633

Email: rjstours@shawbiz.ca

www.tourukraine.com

Robert J. Tomkins

Вічна пам'ять

Зі святими упокой, Христе, душі рабів Твоїх,
де немає хвороби, ні печалі, ні зітхання, але життя безконечне!

Eternal Peace

✠ **Св. п. Єлизавета Даниляк**
17.IV.1918 – 2.V.2004

Єлизавета Даниляк, з роду Мізерак, народилася 17 квітня 1908 року в місті Коломиї на Станіславщині в родині Теодора та Марії Мізерак. Після закінчення гімназії працювала в Директорській книгарні Коломиї. Там вона запізнала людей, через яких налагодила листування з Теодором Даниляком, який на той час уже імігрував до Канади і мав нагоду спроводити її. В 1929 р. одружилася.

Часи депресії, які переживає Канада на той час, не обминають і молоду родину Даниляків. Це були тяжкі часи. Боротьба за виживання не зламає, а навпаки, додає більше енергії та сили молодому подружжю. Перетомлені і виснажені працею, вони завжди знаходили час на громадські справи і діяльність на добро Української Католицької Церкви.

У 40-их роках Єлизавета стає активною членкинею управи Ліги Українських Католицьких Жінок Канади, а на каденцію

1961-1963 року стає заступниця Голови Епархіальної Управи Торонтонської Епархії ЛУКЖК.

Включається в членство ОУК. Особливо активно працює над програмою щодо висилки пачок в різні країни Європи, де поневолі перебували українці після Другої світової війни. Вона зустрічає новоприбулих до Канади українців та допомагає їм влаштуватися у новій країні поселення. Часто бувало і таке, що приїжджали родини з дітьми і важко було знайти помешкання, тоді Єлизавета і Теодор забирали їх до себе і опікувалися ними.

У 1961 році вона змушена перенести складну операцію. З обмеженою свободою руху не залишає, а навпаки посилює громадську діяльність на користь української громади і Церкви.

Її особисті якості, такі як принциповість, правдомовність, витривалість та відданість Богові, українському народові та родині, глибоко запали у душу її дітей і саме тому вони теж присвятили себе служінню Богові і українському народові. Єлизавета дочекалася бути присутньою на висвяченні свого сина Романа Даниляка Єпископом УКЦ.

У неділю, 2 травня 2004 р., на 96-му році життя Єлизавета Даниляк упокоїлася в Бозі. Панахида та похорон відбулися 4 та 5 травня 2004 р. в катедрі св. свцм. Йосафата.

Єлизавета залишила в смутку дітей — Владика Романа, Лесю з

чоловіком Василем Мазником і Олю, двох внуків, шість правнуків.

Мирослава Загребельна

✠ **Annie Komar**
13.III.1915 – 15.VI.2004

Born near Buchanan, Saskatchewan to Nick and Mary Hrynkiw, with husband Steve she raised two daughters, Sally and Mary, on a farm near Hendon.

In 1973 they moved to Wynyard and became involved in the Ukrainian Catholic Church and community. Annie's talents in gardening, cooking, knitting, crocheting, quilting made her immediately active in the Farmer's Market and the UCWLC. Annie was known as one of the main leaders in the Rosary Project. She alone made hundreds of rosaries for families in Ukraine. She enjoyed socializing with friends, family and parish friends.

*Jackie Babey, President,
Sacred Heart UCWLC, Wynyard*

✠ **Mary Lasuita**
3.IV.1904 – 24.VI.2004

Mary Lasuita was born in Shoal Lake, Manitoba, the eldest of seven. In 1918 she married Steve Lasuita at Krasne Church, near Wynyard.

The family were a very active part of the Krasne Church: caretaking, boarding and transporting the priest to and from the train station and also giving room and board to the sisters who came for summer catechism. Because Mary could not read or write she took delight in creating her own recipes, designing her own patterns for sewing and quilting and rug-making.

In 1956 the couple moved to Wynyard and became devoted members of the Sacred Heart Ukrainian Catholic Church. When Steve passed away, Mary joined the work force as a cook at the Sheptytsky Institute in Saskatoon and then later at the poultry plant in Wynyard. Mary was very active with the Sacred Heart Ladies Aid and joined the UCWLC in Wynyard in 1968. She was a great cook; a self-taught seamstress and generous with her hospitality.

Mary was extremely proud of her five children and their spouses, her 22 grandchildren, 37 great grandchildren and nine great-great grandchildren. Mary lived in her own home until 1994 when she

found a new one in the Golden Acres Senior Home in Wynyard.

The Sacred Heart UCWLC were very proud to have Mary as a member at the age of 100! She will be sadly missed by her sister members and always remembered for her wit, wisdom, beauty and humour.

*Jackie Babey, President
Sacred Heart UCWLC, Wynyard*

✠ **Tillie Kitura**
27.VIII.1917 – 3.VIII.2004

Passed away on August 3, 2004 in Vancouver. Tillie was born August 27, 1917 in Mundare, Alberta. The third child of ten to Sam & Rose Chmilar. Tillie moved to Vancouver with her husband John and two small daughters, then shortly the family grew to a total of seven children. Tillie was active in holding several positions in St. Mary's Parish and a UCWLC member for 55 years where she held the position of president for three different terms. Tillie was the head of catering and cooking for all functions, was on the Board of Directors and President during the building of St. Mary's Gardens. Tillie had a great sense of humour, loved to travel, bake and most of all she loved her family. Tillie gave of herself to the very end.

Submitted via Elizabeth Hnylycia

✠ **Anne Glute**
5.III.1909 – 15.VII.2004

Born in Goodeve, Saskatchewan, Anne lived in Yorkton, then Regina where she attended Teachers College. She taught school in rural Saskatchewan including Elfros, Stenen, Wroxton, Stornoway. In 1940 she married Metro Glute, farmed near Verigin for 30 years, raising five children: Darlene, Bernadette, Leona, Christine, and son Michael.

Anne was a member of Holy Transfiguration Church in Dnieper, Saskatchewan and actively participated in many church and community activities and committees. In 1970 the couple retired to Yorkton. There Anne became an active, faithful and generous member of St. Mary's Church and UCWLC. She held all the executive positions and attended many conventions. Anne served on the Sanctuary Committee where she looked after the Altar linens and other sanctuary duties. Anne was also a member of the Blue Army and the Golden Agers Club as well as working as a cook and helper at St. Mary's Cultural Centre. She was devoted to her church, sharing with others her spirituality, Ukrainian culture and traditions.

Darlene Famulak & Bernadette Gabora

MAMI i DITH

o
t
h
e
r
s
&
c
h
i
l
d
r
e
n

Courage Against the Dark

By *Uliana Trylowsky*

THIS SPRING, MY daughter turns four.

No longer a baby, she's now a little girl. Natalia (named for my grandmother) likes to pretend she's "Godzilla" and roar.

Her ennui in response to most requests is withering. Such is her strength of character, her firm resolve. Last night, Natalia stomped down the unlit hallway to my bedroom yelling, "I'm not afraid of the dark, I'm *angry* at the dark." Where does this girl get her "chutpah" from? If bravery is a heritable trait, I think I know where she got the lion's share.

Natalia Nedilska Fedunyk (my maternal grandmother) was born in Kolomyia in 1911. The Second World War brought the Bolsheviks to western Ukraine, and to Kolomyia. Natalia's husband, who was studying to become a Uniate Catholic priest, was taken away by the NKVD (secret police) one night in 1939, leaving Natalia to care for her infant daughter and aged mother. For several weeks Natalia suffered, not knowing where her husband was, or if he would ever return. Natalia was fully aware that the NKVD was also following her every move. Natalia slept little at night, trying to quiet her baby who cried uncontrollably—perhaps because of the anxiety passed from mother's breast to child. Finally, her husband returned

and told of being forcibly held at a "school" where he underwent communist indoctrination (day and night).

In the winter of 1944, my grandfather (now ordained) was requested by his Bishop to travel to Germany to minister to Ukrainians forcibly moved to Nazi labour camps. Natalia was almost eight months pregnant with their second child. On the journey, in the middle of the night on April 4, Natalia gave birth to her son, Andrei (my uncle), at a hospital in Poznan, Germany. Natalia would later say that she was glad he was born in the night, since the same hospital was bombed later that day.

Living in the camps in Germany was just as stressful as Catholic life under Communist Ukraine. Even after the war ended and Natalia and her family found themselves in the American zone of occupation, they learned how unstable their security was: Natalia's mother fell out of favour with some American camp guards and was banished from living with the family. Natalia had to sneak her mother back into the camp and keep her hidden from the authorities, knowing that discovery of this "crime" would mean deportation to soviet Ukraine and certain imprisonment and death for the entire family.

In 1948, Natalia arrived in Canada. While she spoke Ukrainian, Polish and German, Natalia did not

Uliana Trylowsky & daughter Natalia Doiron

know English. Her husband was assigned to a Uniate Catholic parish in a small town in the province of Alberta; several years later the family moved to Edmonton, where Natalia would spend the rest of her life. To me, she was the favorite grandparent—always full of creative ideas for entertaining us. She spoke little of the war, but I remember her favourite expression for getting my brother and me to follow instructions was "ein, tsvai, drei!"—an obvious holdover from days never forgotten.

Natalia Sophia Doiron, four years old, lives a little life removed from war. She yearns for little things. As she braves the bedtime gloaming of the hall, the twinkle in her little eyes is grandma's courage shining still. But in Natalia's frightened, wide-eyed gallop back, I see her realize how truly hard it is to stand against a dark unknown, alone. In my arms, again, her heart beats hard against my own, and I whisper, "You go, girl!" And like the brave, old woman that I knew, the young Natalia takes my hand and marches me to bed.

Edmonton-born Uliana Trylowsky, now from Beaumont, Texas works as Executive Director of Beaumont Habitat for Humanity.

Колисанки і мудрі слова

М. Грушевський: Відчуті і зрозуміти.

Відчуті і зрозуміти все те багатство почуття і гадки, краси й сили, яке вложено й заховано в нашій словесній спадщині. Бо ми володіємо в сій спадщині засобами далеко більшими, ніж хто-небудь думає — і ніж думаємо ми самі. Світ не оцінив їх досі відповідно — і се не диво, коли ми самі не свідомі їх властивої ціни й міри. Так, не знаємо їх і не цінімо їх, — тому між іншим, що шкільна практика, яка й досі панує в виучуванні нашої красної словесности, особливо старшої, своїми схоластичними методами відстрашує навіки від безпосередньої знайомости з її пам'ятками своїх виучеників.

Окс. Козак: До рідної домівки.

Дитина тулиться до грудей, ссе молочко, набирається сили, наснаги та любови, прислухається й розпізнає биття серця, знайоме з материнського лона. Так і ми, дорослі чи діти, пригортаємо до себе Пісні, відчуваємо та розпізнаємо поштовхи серця Матері-України. Вони долинають до нас через багато тисячоліть від Нащада Світа, дають нам силу Добра та Любови, еднають нас із Отцем-Ненькою. Де б не водила нас Доля, — по містах чи селах, по наймах чи власних підприємствах, по земних, космічних чи комп'ютерних просторах, — знову і знову повертаємося до рідної домівки Думки та Слова. Повертаємося до Отця-Неньки, повертаємося до України.

Ой ни-ни-ни гроші в скрині – 3

Звільна

Ой ни-ни, ни, гро-ші в скрині.
А для ко-го? Для ди-ти-ни.
А для ко-го? Для ди-ти-ни.

Ой ни-ни-ни Гроші в скрині

А для кого? Для Дитини. -2

Спи, Дитинко, колишу тя,
А як заснеш, то лишу тя. -2

Сама піду на роботу,
То не прийду аж в суботу. -2

[Пісні Тернопільщини-1 1989] с. 262-263.

Тримаймося Пісень.

Коли я була дитиною, я хотіла співати стару пісню. Я вивчила звичаєву пісню від моєї Бабусі. Всі мої друзі зібралися послухати, як я співаю цю пісню. — Та, хто співає.

Щоб стати україночку, треба повірити в Українські пісні. — Вчителька.

Прості люди: Тримаймося Пісень.

Гадаю, що ми виживаємо завдяки силі нашої культури. Ми виживаємо завдяки нашій духовності, вкоріненій у землю. Ми виживаємо завдяки доброті, незлопам'ятності та щедрості, які притаманні нашій пісенній Вірі. — *Стара людина, митець, той, хто співає.*

Ой ходить Сон коло Вікон (1) – 3

Ніжно

Ой хо-дить сон ко-ло ві-кон,
а дрі-мо-та ко-ло пло-та,
Пи-та-єть-ся сон дрі-мо-ти:
— Чо-го хо-диш по-під пло-ти?
Чо-му не й-деш ти до ха-ти
Ди-ти-нонь-ку при-сип-ля-ти?
Щоб ди-ти-на доб-ре спа-ла,
ма-мі ніч-ки не збав-ля-ла.

Ой ходить сон коло вікон,

А дрімота коло плота.

Питається сон дрімоти:

— Чого ходиши попід плоти?

Чому не йдеш ти до хати

Дитиноньку присипляти?

Щоб дитина добре спала,

Мамі нічки не збавляла.

[Пісні Тернопільщини-1 1989] с. 260-261.

Ой ходить Сон коло Вікон (2)

Ой ходить Сон коло Вікон - 2

А Дрімота коло Плата

Питається Сон Дрімоти - 2

Де ми будем ночувати ?

Де Хатинка теплесенька - 2

Де Дитинка малесенька

Там будем ночувати - 2

Мале Дитя колисати

Ой спи Дитя колишу тя - 2

Як ти заснеш покину тя

Покину тя над Водюю - 2

Накрию тя Лободою

Ой ти Люлю заколишу - 2

Як ти заснеш тебе лишу

Тебе лишу будеш спати - 2

А я піду в Поле жати

Ой ти Люлю заколишу - 2
Як ти заснеш тебе лишу

[Крالیця: Ой у Києві, 2003]

3 життя Спасителя: Добрі Новини.

Цієї години учні наблизилися до Ісуса і сказали йому: „Таки хто найбільший в Царстві небесному?”. Покликавши дитину, він помістив її серед них і сказав: „Правда, я вам це повідомляю, коли ви не змінитесь і не станете, як діти, ви не ввійдете до Царства небесного. Той, хто стане, як ця дитина, ось найбільший в Царстві. Хто прихистить в моє ім'я таку дитину, як ця, той прихистить мене самого”. — Євангелія (Матвій)

Спи Мій Хлопчику Прекрасний – 3

Помірно

Спи Мій Хлопчику Прекрасний
Приспів: Баєчки-баю.

Тихо світить Місяць Ясний
Казочку тобі розкажу
Тихо Пісню проспівую
Оченьята хай дрімають
Устонька хай промовляють
До Синочка Сон прилине
І в Колисочці спочине

[Пісні Тернопільщини-1 1989] с. 266-267.

Ой Люлю Люлю Люлю пішла Баба по цибулю – 3

З усміхом і ласкою

Ой люлю-люлю-люлю пішла Баба по цибулю
А цибуля не вродила Баба в хопті заблудила.
А ти Діду злізай з печі
Бо вже й так попарив плечі
Іди бабу рятувати заведи її до хати.

[Пісні Тернопільщини-1 1989] с. 272.

Сосенко Ксенофонт.

«Культурно-історична постать Староукраїнських звичаїв»,
Львів, 1928. – СІНТО, Київ 1994. 343с.

STRESS is a part of life and growing up.

Here is a checklist to help your child cope.

- Are the activities or a friend producing a problem?
- Does your child have enough free time for relaxation and play?
- Are you spending time together every day, even if it is only ten or fifteen minutes? This shared time will help you better understand the child's needs and give your child the confidence needed to tell a parent he or she wants to quit an activity.
- How is your schedule? Often a parent's hectic life will cause a child to be stressed or nervous about the things he or she is doing.
- Discuss the child with the pediatrician.
- Is the child overcommitted at too young an age? Evaluate the situation or activities that are producing a problem and work toward solutions to help your child.

— Woman to Woman

Our Mother's Love

Our Mother's love was like an island
in life's ocean vast and wide —
A peaceful, quiet shelter
from the restless rising tide
Our Mother's love was like a fortress,
and we sought protection there,
When the waves of tribulation
seem to drown us in despair.
Our Mother's love was a sanctuary
where our souls could find sweet rest
From the struggle and the tension
of life's fast and futile pace.
Our Mother's love was like a beacon
burning bright with faith and prayer,
And through the changing scenes of life
we found a haven there.
Our Mother's love was fashioned
After God's unfailing love —
It was endless and unfailing
like the love of Him above.

So Lord put your arms around our Mother,
Give her the love and care she so freely gave.

And save a place beside her,
For us all until we get there. — Author unknown

A Beautiful Woman

Audrey Hepburn

For attractive lips, speak words of kindness.
For lovely eyes, seek out the good in people.
For a slim figure, share your food with the hungry.
For beautiful hair, let a child run his/her fingers through it once a day. For poise, walk with the knowledge that you never walk alone. People, even more than things, have to be restored, renewed, revived, reclaimed, and redeemed; never throw out anyone. Remember, if you ever need a helping hand, you will find one at the end of each of your arms. As you grow older, you will discover that you have two hands: one for helping yourself, and the other for helping others.

— With thanks to Olya Henry

Children celebrate language, culture and faith daily

Angela Holota Wasylow

Students in Saskatoon have the privilege of being able to attend a unique school program—a Ukrainian bilingual program that is open to everyone. There is no requirement that students beginning in the program or their parents speak Ukrainian or be of Ukrainian heritage. What is most unique about this program is that parents in Saskatoon are the only ones in Saskatchewan fortunate enough to have it as an option for their children.

So, why would a family choose a Ukrainian education for their children? Florian and Paula Brychun were on the committee that founded the program in 1979. Their son Chris was in the first class and today he is an assistant manager at a local store. “Chris uses Ukrainian to help elderly Ukrainian people in the store,” explains Paula. “He went on the first exchange to Ukraine and we had three students from Ukraine stay with us here.” That tradition is being kept alive with their son Chayne, now in Grade 7, who plans to graduate from Grade 12 with a Ukrainian bilingual certificate.

What first began as only a Kindergarten class in 1979 is now a full-time Kindergarten to Grade 12 program of almost 200 students. The elementary St. Nicholas Ukrainian-English Bilingual Program is located at Holy Family School. In Kindergarten, Ukrainian is spoken for most of the school day to give students maximum exposure to the language. In Grades 1 through 8 up to 50% of instruction is in Ukrainian with Math, Science and English Language Arts taught in English. Students can continue their studies in Ukrainian language and Christian Ethics in Grades 9 through 12 at E.D. Feehan Catholic High School. Students in Grade 11 or 12 may participate in an exchange program with Ukraine.

Families experience many linguistic, religious and cultural benefits. Along with the regular curriculum, special events and activities enrich the learning experience and make it fun for students and their entire family

Lecia Heather graduated from the program at E.D. Feehan last year and is very enthusiastic about the program. “I really enjoyed the cultural aspects and I had an opportunity to go to Ukraine. What a great experience! This was a great way to complete my 13 years in the program. It’s just an awesome program and I highly recommend it.”

Lecia is currently studying to be a rehabilitation worker and will be doing a practicum in St. Paul, Alberta. She believes this is due, in large part, to her ability to speak Ukrainian as there are many Ukrainian speakers in the area. She feels this second language will help her get a job when she finishes her studies.

An annual traditional Easter breakfast for students, staff and special guests is funded by student carolling during the Christmas season. A partnership with St. Joseph’s Home teaches students about servant leadership, gives them an opportunity to use Ukrainian and gives the senior residents the joy of interacting with the young.

Through the generosity of the Prairie Centre for the Study of Ukrainian Heritage at St. Thomas More College, University of Saskatchewan, bilingual students benefit from visits by artists celebrating their Ukrainian heritage such as bandurist Julian Kytasty and television star Luba Goy. Of great excitement last fall was a visit by an alumnae—

“I really enjoyed the cultural aspects and I had an opportunity to go to Ukraine. What a great experience! This was a great way to complete my 13 years in the program. It’s just an awesome program and I highly recommend it.” — Lecia Heather

Theresa Sokyryka of Canadian Idol fame.

The Byzantine Ukrainian Church tradition is an underlying strength of the program. Students regularly attend Divine Liturgies and other church services at the city’s three Ukrainian Catholic Churches and senior classes annually visit a Ukrainian Orthodox Church. Parish pastors, His Excellency,

Most Reverend Bishop Michael Wiwchar and His Excellency, Most Reverend Bishop Emeritus Basil Filevich, are regular visitors to the program.

The Saskatoon Ukrainian community provides great support financially, spiritually and morally. In December 2004, more than 700 people gathered to celebrate 25 years of Ukrainian bilingual education in Saskatoon. Students and staff did an outstanding job showcasing the program through prayer, song, verse and dance.

What brings great cohesion to this community is the support of Bishop Wiwchar, Bishop Emeritus Filevich, Ukrainian Catholic and Orthodox pastors, the Ukrainian Canadian Congress, Saskatchewan Learning, Ukrainian Catholic sisters, Saskatoon Catholic Schools staff, trustees and parents. This group meets in an advisory capacity to guide the development and future of the bilingual program.

The Ukrainian Bilingual program is a learning community working to preserve and enhance Ukrainian traditions, language and faith. Giving a child this education is seen as a gift to the entire family and a blessing to community.

Angela Holota Wasylow is a Vice-Principal & teacher in the bilingual program at Holy Family School

Школа Св. Софії у Львові

Іроїда Винницька

Християнське виховання є найбільшим добром від усіх дібр світу.

— Митрополит Андрій Шептицький

Школа Святої Софії є першою початковою католицькою школою в Україні. Школа заснована в 2001 р. при Святопокровському жіночому монастирі Студійського Уставу УГКЦ (вулиця Вічева, 2, м. Львів).

Навчання в школі проводиться згідно з державною освітньою програмою для початкових шкіл України. У виховному процесі основна увага звернена на християнське виховання. В офіційній брошурці школи читаємо:

“Християнські цінності та етика це не лише частина навчальної програми, це спосіб співжиття шкільної спільноти. Це щирі та добрі взаємовідносини дітей, батьків, вчителів, Сестер. Школа Святої Софії — це заклад, який вчить Добра, Тепла, Милосердя, Прощення... Ми вчимо дітей бути практикуючими християнами через особистий приклад.”

Навчання в школі Св. Софії розпочалося в 2001 році з одною групою дошкільнят і одною першою класною учнів, разом 35 дітей. За два роки число дітей зросло до 250, а число клас до десяти. Цього року в кожній з перших клас, а їх є три, є одна дитина з особливими потребами (синдром Дауна). Це для шкіл України є нечувана дія милосердя.

Школа не отримує державного фінансування і тому навчання є платне. Прийнято рішення приймати до школи 10% дітей за зниженою оплатою (діти сироти, діти з багатодітних і малозабезпечених родин — за рекомендаціями парохів). Батьки тих дітей, своєю працею для школи, поповнюють різницю оплати. В кожній класі є пересічно двоє дітей, що потребують фінансової допомоги. Школа постійно шукає благодійників, які допомогли би конкретним дітям оплатити навчання.

Такими благодійниками вже ста-

ла: Епархіяльна Управа ЛУКЖК Торонтонської Епархії і 4 відділи ЛУКЖК при парохіях: св. Дмитрія, св. Йосафата, св. о. Миколая в Торонті й св. Михаїла в Монреалі. Всі благодійники отримали фотографії своїх стипендістів, подяку і докладний фінансовий звіт за надіслані гроші. Заохочуємо й інші

відділи ЛУКЖК “адоптувати” учнів школи св. Софії у Львові. Зробити це можна через Епархіяльну Управу ЛУКЖК в Торонті.

Членкині ЛУКЖК під час відвідин Львова відвідували школу св. Софії, зустрічалися з духовним опікуном школи о. Тарасом Гринчишином, директоркою п-і Оксаною Кочерган, Сестрами Студитками, учителями і дітьми. Враження від зустрічей були все дуже позитивні. Тому постанова допомогти школі постійно утверджувалась і зростала.

3-тя класа “Промінчики світла” з учителькою Галею Іллів

Гості з Канади і учні другої класи “Первоцвіт” з учителькою. З лівого боку директорка школи Оксана Кочерган, Оксана Винницька-Юсипович, Галина Грибик — учителька, Уляна Смеречинська, Іроїда Винницька, Віра Гомонко, о. Тарас Гринчишин, Юрій Мусій.

Ukrainian Catholic
Women's League
of Canada
National Executive

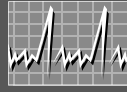
The Vera Buczynsky Ukrainian Language Scholarship Fund

The National UCWLC is offering one scholarship of \$500 to persons of Ukrainian Catholic descent who are planning to study the Ukrainian Language at the post-secondary level.

Applications are available from and should be submitted to:

The Vera Buczynsky Ukrainian
Language Scholarship Committee
100 Attache Dr
Winnipeg MB R2V 3L5
204-338-0913
salisowski@hotmail.com

Deadline for receipt of complete applications is August 1st.

As I grow older I learn...

At age

- 46 that children and grandparents are natural allies.
- 47 that no matter what happens, or how bad it seems today, life does go on, and it will be better tomorrow.
- 48 that singing *O Spomahaj Nas* can lift my spirits for hours.
- 49 that motel mattresses are better on the side away from the phone.
- 50 that you can tell a lot about a man by the way he handles these three things: a rainy day, lost luggage, and tangled Christmas tree lights.
- 51 that keeping a vegetable garden is worth a medicine cabinet full of pills.
- 52 that regardless of your relationship with your parents, you miss them terribly after they die.
- 53 that making a living is not the same thing as making a life.
- 58 that if you want to do something positive for your children, work to improve your marriage.
- 61 that life sometimes gives you a second chance.
- 62 that my Ukrainian identity has been a great force in my life.
- 64 if you pursue happiness, it will elude you. But if you focus on your family, the needs of others, your work, meeting new people, and doing the very best you can, happiness will find you.
- 65 that whenever I decide something with kindness, I usually make the right decision.
- 66 that everyone can use a prayer.
- 72 that even when I have pains, I don't have to be one.
- 82 that every day you should reach out and touch someone. People love that human touch—holding hands, a warm hug, or just a friendly pat on the back.
- 90 that I still have a lot to learn.

(Internet) Thanks to Roman Zyla

Special poem for senior citizens!!

*A row of bottles on my shelf
Caused me to analyze myself.
One yellow pill I have to pop
Goes to my heart so it won't stop.
A little white one that I take
Goes to my hands so they won't
shake.
The blue ones that I use a lot
Tell me I'm happy when I'm not.
The purple pill goes to my brain
And tells me that I have no pain.
The capsules tell me not to wheeze
Or cough or choke or even sneeze.
The red ones, smallest of them all
Go to my blood so I won't fall.
The orange ones, very big and bright
Prevent my leg cramps in the night.
Such an array of brilliant pills
Helping to cure all kinds of ills.
But what I'd really like to know...
Is what tells each one where to go!*

There's always a lot to be thankful for. For example I am sitting here thinking how nice it is that wrinkles don't hurt!

(Internet)

A little knowledge draws wrong conclusions

Barbara Walters of 20/20 (USA-ABC Television) did a story on gender roles in Kabul, Afghanistan, several years before the Afghan conflict. She noted that women customarily walked 5 paces behind their husbands.

She recently returned to Kabul and observed that women still walk behind their husbands. From Ms. Walters vantage point, despite the overthrow of the oppressive Taliban regime, the women now seem to walk even fur-

ther back behind their husbands and are happy to maintain the old custom. Ms. Walters approached one of the Afghani women and asked, "Why do you now seem happy with the old custom that you once tried so desperately to change?"

The woman looked Ms. Walters straight in the eyes and without hesitation, said "Land mines." (*And, heroic men! — Ed.*)

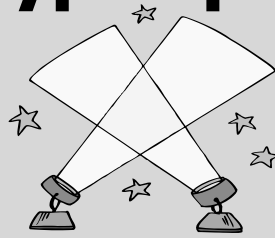
Deadline for submissions

НАША ДОРОГА
10.V.2005

Річонець
дописів

Культура і розвага

Огляд книжок, фільмів,
радіо, телебачення, концертів,
виставок та музики
з українським змістом

A review of books, films,
radio, TV, concerts, exhibits,
music, theatre dealing with
Ukrainian themes

Arts and Entertainment

Телевізійні програми з України щодня за **МЕНШЕ** ніж \$10 місячно!

www.UkrainaTV.com

By *Vasyl Kapeniak*

The idea of Ukrainian TV over the internet www.UkrainaTV.com came about seven years ago when I was working as a wireless engineer and studying for my MBA degree. Besides missing my family and Ukraine, my biggest desire for Ukrainian TV would come when the Ukrainian National soccer team or Dynamo Kyiv would play a very important game and I was not able to watch it.

I said to myself, "There should be a way to do this. There must be hundreds, thousands of Ukrainians scattered around the world like me missing their homeland and their culture."

In 2003 I was laid off from Bell ExpressVu, a Canadian satellite TV provider, where I was working as a Manager, MDU Technology. Armed with my knowledge I have found on the internet about on-line TV and some of my savings I started to work "full-time" on [UkrainaTV.com](http://www.UkrainaTV.com). Of course it was a lot harder than I originally thought.

**[The] free on-line
TV service
<http://5.UkrainaTV.com>
was running throughout
the Orange Revolution
and millions of people
were able to watch what
was really happening,
especially during the
most critical times.**

Vasyl Kapeniak with sons

I worked 16-18 hours per day, without taking weekends off. There were endless frustrations. One of the main problems was the very slow and expensive internet connection in Ukraine. There were technical problems; the need to spend time marketing and promoting [UkrainaTV.com](http://www.UkrainaTV.com). Many people would write emails asking to watch TV programs from Ukraine for free. It was necessary to convince them: if you want a quality product, you have to pay for it. Now, two years later we are making some progress.

I think the highlight of our operations was setting up a free internet TV service in partnership with Kanal 5 (5-yj Kanal) while I was an observer from UCC for the October 31 presidential election. Kanal 5 was getting shut down by pro-Yanukovych authorities in Donetsk, Dnipropetrovsk,

Kharkiv, Luhans'k, Uzhhorod and other cities. Roman Skrypin, one of the main news anchors on Kanal 5 asked me: "Can you help us to set up a free on-line TV to carry information to the people of Ukraine?" We did and the service was up and running in a record two days. That free on-line TV service <http://5.UkrainaTV.com> was running throughout the Orange Revolution and millions of people were able to watch what was really happening, especially during the most critical

---

***I worked 16-18 hours per day,
without taking weekends off.***

---

times. Myron Petriw of Vancouver donated \$500 to the initiative. (*Until the end of November Kanal 5 was the only TV station in Ukraine reporting independently on the events surrounding the presidential elections. — Ed.*)

Besides having dedicated customers in Canada, USA, Australia, Japan, Europe, Israel, Brazil and the UK, some of our customers are Ukrainian middle school in Alberta, Ukrainian Studies at Columbia University, Harvard Ukrainian Research Institute, Kontakt. Some community organizations in the Diaspora are using our services too.

One of the keys and conveniences that we provide is on-demand daily news, talks shows, video music, documentaries, movies, sports highlights and soccer games from Ukraine in a very timely matter. So, for \$9.95 per month you can watch all of the best TV and video programming that is available in Ukraine from TV channels — 5 Kanal, 1+1, Novy Kanal, ICTV,

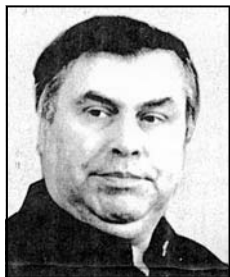
UT-1 and other studios in TV-like quality at the click of the mouse. Customers can pay either with a credit card via PayPal or Ukrainian Credit Union in Canada and Self-Reliance in USA.

Besides our monthly subscription, UTV Plus, we also offer a video downloads service, when a customer can download a video file, burn it on a VCD or DVD and watch on a regular

TV in DVD quality.

As technology makes its rapid progress and computers merge with TV, my idea is to be able to offer all of the Ukrainian TV and video programming to Ukrainians world-wide on a regular TV set with the touch of a button on the remote control.

Vasyl Kapeniak is the owner and producer of www.UkrainaTV.com. He lives in Toronto

Українські співаки на світовому оперному Олімпі

(спеціально для часопису "Наша Дорога")

Василь Туркевич

Національна опера України широкізнана зараз не лише як одна з кращих музичних труп Європи, але й тим, що вона є унікальним інвестором у мистецькі проекти багатьох країн світу. Либонь, зараз нема такого оперного театру, де б не співали чи не танцювали артисти, котрі зробили свої перші творчі кроки саме на сцені Київської (офіційно Національної) опери, сформувався тут як яскраві особистості.

Є багато причин того, що київські співаки і артисти балету покидають Україну, щоб милувати своїм мистецтвом глядачів у Парижі, Відні, Лондоні, Варшаві, Празі, Москві, Копенгагені, Нью-Йорку. І не завжди причиною того, що українські артисти покидають високоповажну трупу, є неадекватна їхньому таланту платня, хоча й це важливий аспект міграційного процесу. Молодше покоління митців хоче нести візію про рівень нашого оперного виконавства широко у світ, взаємозбагачуючи як чужі культури так, власне, і українську.

Сьогодні практично неможливо перелічити оперних співаків і артистів балету із Києва, які працюють на зарубіжних сценах. Серед них співачка Вікторія Лук'янець, сього-

дні чи не найзначніша українська співачка нашого часу. За вісім років свого постійного перебування у Відні колишня солістка Київської опери з грандіозним успіхом виступала практично на всіх найуспавленіших сценах світу, зокрема Ла Скала, де окрім низки вистав репертуару Верді виконала у постановці Рікардо Муті провідну партію у тетралогії Вагнера "Перстень нібелунга".

Співала Вікторія Лук'янець на сцені Нью-Йоркської "Метрополітен Опера", у Віденській, Штутгартській, Варшавській, Римській, Будапештській, Берлінській, Токійській операх, у лондонському "Ковент Гардені". Її партнерами були найвизначніші співаки нашого часу — Пласідо Домінго, Лучано Паваротті, який, до речі, написав про київську співачку у своїй книзі "Мій світ" таке: "невисока, струнка і одухотворена Вікторія Лук'янець, кришталеве сопрано якої було чути навіть на Капрі...". Критика ставить нашу землячку, яка першою після Соломії Крушельницької вивела українське вокальне мистецтво на світові виднокола, поряд з такими оперними примадоннами як Марія Каллас, Джоан Сазерленд та Тереза

Стратіс... Яскравою зіркою першої величини засяяла на європейському оперному Олімпі й співачка київської опери Ольга Микитенко, теж колоратурне сопрано. Здавалося б, ще так недавно вона, студентка Київської консерваторії, дебютувала партією Віолетти в "Травіаті" Дж. Верді на уславленій київській сцені, а зараз про неї знають меломани у багатьох країнах світу. Її голос підкоряє не тільки красою, гнучкістю й багатством обертонів, але й унікальним діапазоном, який сягає фа-дієз третьої октави! Ольга Микитенко удостоєна найвищих нагород вокальних конкурсів у Софії, Барселоні, конкурсу імені М. Каласс в Афінах. Вона співала в Італії, Іспанії, Австрії, Німеччині, Швейцарії, США, Росії. З нею вважають за щастя співати світові зірки — Хосе Каррерас, Ренато Брузон, Франческо Гролло. Її запрошували на постановки опер "Іоланта" П. Чайковського у найстарішому віденському театрі Андер Він, мюнхенський Олімпіо-хол, де за її участю відбулася прем'єра опери "Травіата" під керуванням італійського маестро Вальтера Аттаназі, а в Римській опері Ольга Микитенко виконала заголовну партію в пре-

м'єрі опери Дж. Пуччіні “Сестра Анжеліка” під керуванням видатного диригента сучасності Джана Луджі Джелметті.

Помітне місце на оперному Олімпі посів співак київської опери Анатолій Кочерга, один з найкращих сучасних басів Європи. Почавши свою європейську оперну кар'єру з участі у гастрольних виставах Варшавської опери в Парижі, Анатолій Кочерга виступав на найпрестижніших сценах Європи, Північної і Південної Америки, Азії, Австралії у найскладніших партіях світового басового репертуару — Бориса Годунова, Мефістофеля, Інквізитора (“Дон Карлос” Дж. Верді), Кочубея, Гремінна (“Мазепа”, “Євгеній Онегін” П. Чайковського).

Його шлях продовжує низка київських співаків. Бас Тарас Штонда, не пориваючи з рідною київською сценою, є водночас і солістом Московського Великого театру, де з великим успіхом виступив в останніх прем'єрах першого театру Росії — “Хованщині” М. Мусоргського та “Руслані і Людмилі” М. Глинки. Помітно складається світова співоча кар'єра також і у Валентина Пивоварова, який тільки цього року з тріумфом виступав у Лісабоні, Сеулі, Болоньї. Славу про українське оперне мистецтво несуть широко у світ також два київські тенори — Володимир Гришко та Михайло Дідик. Обидва володіють не тільки унікально красивими за тембром і виразністю голосами, але й винят-

ковим артистизмом... Нещодавно Володимир Гришко виступив у концерті із славнозвісною іспанською співачкою Монтсеррат Кабальє на сцені київського палацу “Україна”. Уже кілька театральних сезонів поспіль він є солістом Метрополітен Опера в Нью Йорку, Маріїнської опери у Санкт-Петербурзі, а також має ангажемент у Хельсінській опері, де цієї осені співатиме головну партію в опері Леоша Яначека “Катя Кабанова”...

Це далеко не повний список українських співаків, творчість яких стала суттєвою інвестицією України у світове музичне мистецтво.

Василь Туркевич очолює літературну частину Національної Опери та Балету ім. М. Лисенка, Київ

Ukrainian Armies

1914-1955 has been re-

leased by Osprey Publishing, in the Men-at-Arms series, is the first book, in any language, that presents a history of Ukrainian armies covering both World Wars including the defiance of the Soviet authorities until the mid-1950s.

The Men-at-Arms series includes well-illustrated books dealing with history, uniforms and armaments of different armies of the world, which targets both the general public and historians. There is hardly any other region in Europe whose history has been more tortured than Ukraine's.

During the 20th century Austria, Poland, Russia, Germany, Hungary, Czechoslovakia and Romania vied for power over parts of this vast and fragmented land; and Ukraine's people rose time and again in attempts to win their independence. For the first time in the West, this book gives a succinct summary of all the different armed forces raised among the Ukrainians, their uniforms and insignia. These are illustrated in colour (by the Ukrainian artist Oleksiy Rudenko; in addition to military history, his field of interest is heraldry; incidentally, he was the author of the insignia of the president of Ukraine) and in a selection of ex-

tremely rare photographs. The technical drawings were done by the historian Dmytro Adamenko who also doubled as a consultant.

The book was written by the British scholar Peter Abbott jointly with the Ukrainian historian Eugene Pinak. After reading it, the English-speaking readers will never again refer to Ukraine as “part of Russia.”

Unfortunately, the book is unlikely to appear on the shelves of Ukrainian book stores in the nearest future. Some additional information about the book can be found at www.osprey-publishing.com.

Source: The Ukrainian, Kyiv 5/2004

Двадцять перший Конгрес Ліги Українських Католицьких Жінок Канади

відбудеться

**в фермонт Готель
Вінніпер, Манітоба
з 30 червня до 3 липня 2005 року**

За додатковою інформацією, просимо звертатися
до голови вашого відділу ЛУЖКЖ.

The Twenty- First Congress of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada

will be held at

**The FAIRMONT Hotel
Winnipeg, Manitoba
June 30 – July 3, 2005**

For further information, please contact
your UCWLC Branch President.

Дорогі чумачі, dear friends,

Замість Останнього Слова ділюся з вами статтею, опублікована в Американським щоденнику Sarasota Herald-Tribune на редакційній сторінці. Це не в українській мові, але в українському патріотичному дусі. Радо почую від вас коментарі.

Instead of writing the Last Word column for this issue, I decided to share with you one of my pieces published recently in the Sarasota Herald-Tribune. I dedicate it to fathers who love their children and want to make the world a better place for them.

Daughter of Ukrainian resister values U.S. 'liberation tradition'

A few weeks ago the world was celebrating the liberation of the Auschwitz-Birkenau camp and the inauguration of Ukraine's president. There is an interesting link between the two, and with the inaugural address by President Bush.

In Nazi-occupied Europe, Ukraine lost more of its population than any other country, about 20 million. Just 10 years earlier, 10 million were starved by Soviet communism's man-made hunger. Yet the world has not recognized these holocausts. This callousness was somewhat mitigated recently when the president of the second largest county in Europe, a son of a Auschwitz survivor, was invited to mark the camp's liberation some 60 years ago.

Ukrainian President Viktor Yushchenko's father, Andriy, and my father Petro Bashuk were *katsetnyky*, prisoners in Auschwitz. His was a Red Army captive; mine was imprisoned, among many, for having the temerity to proclaim an independent Ukraine in June

Останнє слово ... last word

1941 in Lviv, then occupied by the Germans. No Western power supported this nascent attempt at freedom, and it ended badly for all opponents of the Nazi regime.

Perhaps our fathers, while in Auschwitz, shared the same lice-infested barracks. Perhaps they slave-laboured together. I don't know. What I do know is that both witnessed the atrocities of state authority gone mad with unchecked power.

When new *katsetnyky* arrived, he would tell me as a child, they had to run the gauntlet of hundreds of other prisoners beating them with wooden sticks—their baptism. Those who fell were dragged away and kicked by the guards—stand up or die! If the beatings by prisoners in the lineup weren't convincing, they were beaten in turn. The slightest protest was suppressed by beatings, shooting or hosing down with cold water. In winter they were left outdoors to freeze. He told me how the *katsetnyky* stood motionless for hours on end, in good weather or bad, until a missing one was found, usually dead or shortly to be shot as a warning to others. How often? Often, much, much too often, he would say.

Books in our house after the war showed Ukrainian Auschwitz prisoners throwing themselves in desperation on barbed wire attempting escape, shot ones hanging limp on barbed fences, guard dogs tearing at the limbs of escaping prisoners.

"But why did they even try?"

"Because freedom is a sacred need that cannot be suppressed."

During the Cold War my father used to say all of Ukraine was a concentration camp: Ukraine is an Auschwitz.

Somewhere, at this time, I was studying in political science that for a long time the United States resisted involvement in the affairs of other nations. If isolationism had prevailed, World War II might not have been won and places like Auschwitz not liberated.

I was an observer for the Organization of Security and Cooperation in Europe last Nov. 21 in Kyiv, witnessing the blatant falsification of the second

round of elections, when Yushchenko called for the people to head for the streets to defend their freedom.

They came. In the cold weather, in the freezing rain, in the pelting snow the people defended their freedom. They stood guard while they held their breath: Would President Putin give Russia's special forces stationed outside Kyiv the order to shoot? Would the secret service provoke violence and start beating people with wooden batons? Would the tanks crush the freedom fighters of the Tent City?

Ukrainians understand human annihilation, an evil used over and over again by crazed state authorities who callously obliterated 10 million and then another 20 million to take away Ukraine's freedom and break its aspirations for it. Both occupying forces, Communists and Nazi, were equally evil. And, hallelujah, both failed.

Most recently, evil failed in Ukraine again because the son of an Auschwitz survivor created the "Orange Revolution," because the people stood their ground, because democratic countries of Europe, Canada and the United States were shocked that Russia would proclaim a fraud as victor; because freedom is a sacred need that cannot be suppressed.

In his inaugural speech, President Bush indicated that by acting in the great liberation tradition of this country, tens of millions have achieved their freedom. This was so in Europe after the war; it was so in Auschwitz and, most recently, in Ukraine.

Oksana Bashuk Hepburn is a second-generation Holocaust survivor. She is a part-time resident of Longboat Key.

Sarasota HeraldTribune.com January 29, 2005

P.S. *During a recent visit to Donetsk, a region that overwhelmingly backed his rival, Viktor Yanukovich, President Yushchenko lashed out at officials who in 2003 decorated the city with cartoon posters depicting him dressed in a Nazi uniform.*

Reminding the crowd that his father was imprisoned in Auschwitz, he asked: "Who ordered these posters? Who hung these up? ... I don't want to forgive this."

Володимир Гарбуз

З якого б боку ви не розглядали його картини, акварелі, станкові офорти, книжкові ілюстрації, відчуєте в них насамперед дух українця, навіть у шатах, здавалося б, позанаціонального модернізму, який є сьогодні органічним для художника. Проте, що б і як він не малював, який сюжет не створював, тут неодмінно буде щось від “космічно прабатьківського”, від легендарної і загадкової трипільської праісторії України.

Чи то колір,
чи то ритм,
чи то лінія...

— ВАСИЛЬ ТУРКЕВИЧ

Разом нас багато, нас не подолати!

